

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2017/2401**2025/EØS/7/48****av 12. desember 2017****om endring av forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Verdipapiriseringer er en viktig del av velfungerende finansmarkeder, ettersom de bidrar til å diversifisere kreditt institusjoners og verdipapirforetaks («institusjoners») finansierings- og risikospredningskilder og frigjøre lovfestet kapital som deretter kan omfordeles for å støtte ytterligere utlån, særlig finansieringen av realøkonomien. Videre gir verdipapiriseringer institusjoner og andre markedsdeltakere ytterligere investeringsmuligheter, som muliggjør porteføljediiversifisering og letter finansieringsstrømmen til foretak og enkeltpersoner både innenfor medlemsstatene og på tvers av landegrensene i hele Unionen. Disse fordelene bør imidlertid veies opp mot deres mulige kostnader og risikoer, herunder deres innvirkning på den finansielle stabiliteten. I den første fasen av finanskrisen som begynte sommeren 2007, ble det tydelig at usunn praksis i verdipapiriseringsmarkeder medførte betydelige trusler mot finanssystemets integritet, særlig på grunn av overdreven gjeldsoppbygging, ugjennomsiktige og komplekse strukturer som gjorde det vanskelig å fastsette priser, automatisk tillit til eksterne kredittvurderinger eller manglende sammenfall mellom interessene til investorer og initiativtakere («agentrisikoer»).
- 2) De siste årene har utstedelsesvolumene for verdipapiriseringer i Unionen holdt seg under den toppen de nådde før krisen, av en rekke grunner, herunder den stigmatiseringen som vanligvis er knyttet til slike transaksjoner. For å hindre at de omstendighetene som utløste finanskrisen, oppstår på nytt, bør gjenoppbyggingen av verdipapiriseringsmarkedene baseres på sunn og fornuftig markedspraksis. For dette formålet fastsetter europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402⁽⁴⁾ de grunnleggende delene av en overordnet verdipapiriseringsramme, med kriterier for å identifisere enkle, gjennomsiktige og standardiserte verdipapiriseringer (STS-verdipapiriseringer) og et tilsynssystem for å overvåke at disse kriteriene anvendes riktig av initiativtakere, organisatorer, utstedere og institusjonelle investorer. Videre fastsetter den nevnte forordningen et sett av felles krav om tilbakeholdelse av risiko, behørig aktsomhet og offentliggjøring for alle sektorene for finansielle tjenester.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 347 av 28.12.2017, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 72 av 3.10.2024, s. 45.

(1) EUT C 219 av 17.6.2016, s. 2.

(2) EUT C 82 av 3.3.2016, s. 1.

(3) Europaparlamentets holdning av 26. oktober 2017 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 20. november 2017.

(4) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomsiktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35).

- 3) I samsvar med målene for forordning (EU) 2017/2402 bør de lovfestede kapitalkravene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁽⁵⁾ for institusjoner som er initiativtaker til, organisator for eller investerer i verdipapiriseringer, endres slik at de i tilstrekkelig grad gjenspeiler særtrekkene ved STS-verdipapiriseringer, når slike verdipapiriseringer også oppfyller tilleggskravene fastsatt i denne forordningen, og for å utbedre manglene som ble tydelige under finanskrisen, det vil si automatisk tillit til eksterne kredittvurderinger, altfor lave risikovekter for verdipapiriseringstransjer med høy kredittvurdering, og omvendt, altfor høye risikovekter for transjer med lav kredittvurdering, samt utilstrekkelig risikofølsomhet. Den 11. desember 2014 offentliggjorde Basel-komiteen for banktilsyn («Basel-komiteen») «Revisions to the securitisation framework» («det reviderte Basel-regelverket»), der det fastsettes ulike endringer av de lovfestede kapitalkravene til verdipapiriseringer for å utbedre disse spesifikke manglene. Den 11. juli 2016 offentliggjorde Basel-komiteen en ajourført standard for kapitalkravene til verdipapiriseringseksponeeringer, herunder kapitalkrav til «enkle, gjennomskjærte og sammenlignbare» verdipapiriseringer. Denne standarden endrer det reviderte Basel-regelverket. Endringene av forordning (EU) nr. 575/2013 bør gjenspeile bestemmelsene i det reviderte Basel-regelverket, med endringer.
- 4) Ved beregning av kapitalkrav til posisjoner i en verdipapirisering i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 bør alle institusjoner bruke de samme beregningsmetodene. I første omgang, og for å fjerne enhver form for automatisk tillit til eksterne kredittvurderinger, bør en institusjon bruke sin egen beregning av lovfestede kapitalkrav dersom institusjonen har tillatelse til å anvende den interne kredittvurderingsmetoden («IRB-metoden») i forbindelse med eksponeringer av samme type som verdipapiriseringens underliggende eksponeringer og har mulighet til å beregne lovfestede kapitalkrav i forbindelse med de underliggende eksponeringene som om disse ikke var blitt verdipapirisert («K_{IRB}»), i hvert enkelt tilfelle med visse forhåndsdefinerte inndata (IRB-metoden for verdipapirisering, heretter kalt «SEC-IRBA»). Deretter bør en standardmetode for verdipapirisering (heretter kalt «SEC-SA») være tilgjengelig for institusjoner som ikke kan benytte SEC-IRBA i forbindelse med sine posisjoner i en gitt verdipapirisering. SEC-SA bør baseres på en formel der kapitalkravene beregnes i henhold til standardmetoden for kredittrisiko i forbindelse med de underliggende eksponeringene som om de ikke var blitt verdipapirisert («K_{SA}»). Når de første to metodene ikke kan anvendes, bør institusjonene kunne anvende den eksterne kredittvurderingsmetoden for verdipapirisering (SEC-ERBA). I henhold til SEC-ERBA bør verdipapiriseringstransjer tildeles kapitalkrav på grunnlag av deres eksterne kredittvurdering. Institusjoner bør imidlertid alltid bruke SEC-ERBA som et alternativ når SEC-IRBA ikke er tilgjengelig for STS-verdipapiriseringers transjer med lav kredittvurdering og visse transjer med middels høy kredittvurdering, som identifiseres ved hjelp av hensiktsmessige parametere. For andre verdipapiriseringer enn STS-verdipapiriseringer bør anvendelse av SEC-SA etter SEC-IRBA begrenses ytterligere. Videre bør vedkommende myndigheter kunne forby anvendelse av SEC-SA når denne ikke på en tilfredsstillende måte kan håndtere de risikoene som verdipapiriseringen medfører for institusjonens solvens eller den finansielle stabiliteten. Etter at de har underrettet den vedkommende myndigheten, bør institusjonene tillates å bruke SEC-ERBA i forbindelse med alle kredittvurderte verdipapiriseringer som de innehar, når de ikke kan bruke SEC-IRBA.
- 5) Agent- og modellrisikoer er vanligere i forbindelse med verdipapiriseringer enn i forbindelse med andre finansielle eiendeler og medfører en viss grad av usikkerhet ved beregningen av kapitalkrav for verdipapirisering, selv etter at alle relevante risikodrivere er tatt i betraktning. For å ta tilstrekkelig hensyn til disse risikoene bør forordning (EU) nr. 575/2013 endres slik at det innføres et risikovektgult på minst 15 % for alle verdipapiriseringsposisjoner. Reverdipapiriseringer er imidlertid mer komplekse og risikofylte, og derfor er bare visse former for reverdipapiriseringer tillatt i henhold til forordning (EU) 2017/2402. I tillegg bør posisjoner i reverdipapiriseringer være gjenstand for en mer forsiktig beregning av lovfestet kapital og et risikovektgult på 100 %.
- 6) En institusjon bør ikke pålegges å benytte en høyere risikovekt for en prioritert posisjon enn den vekten som ville blitt benyttet dersom institusjonen innehadde de underliggende eksponeringene direkte, noe som gjenspeiler fordelingen med den kredittforbedringen som prioriterte posisjoner får gjennom transjer med lav prioritet i verdipapiriseringsstrukturen. Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor fastsette en «gjennomskjæringsmetode» som innebærer at en prioritert verdipapiriseringsposisjon bør tildeles en høyeste risikovekt som er lik den eksponeringsvektede gjennomsnittlige risikovekten som skal benyttes for de underliggende eksponeringene, og denne metoden bør på visse vilkår kunne anvendes uansett om den aktuelle posisjonen er kredittvurdert eller ikke, og uansett hvilken metode som anvendes for den underliggende gruppen (standardmetoden eller IRB-metoden).

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

- 7) I henhold til det gjeldende regelverket har institusjoner som kan beregne kapitalkravene for underliggende eksponeringer i samsvar med IRB-metoden som om disse eksponeringene ikke var blitt verdipapirisert(K_{IRB}), mulighet til å benytte en samlet øvre grense for høyeste risikovektede eksponeringsbeløp. I den utstrekning verdipapiriseringsprosessen reduserer risikoen som er knyttet til de underliggende eksponeringene, bør denne øvre grensen kunne benyttes av alle initiativtakende og organiserende institusjoner, uansett hvilken metode de anvender for å beregne lovfestede kapitalkrav for posisjonene i verdipapiriseringen.
- 8) Som Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) («EBA»), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽⁶⁾, påpekte i sin rapport om kvalifiserte verdipapiriseringer fra juli 2015, viser empirisk dokumentasjon knyttet til mislighold og tap at STS-verdipapiriseringer hadde bedre resultater enn andre verdipapiriseringer under finanskrisen, noe som gjenspeiler bruken av enkle og gjennomsiktede strukturer og solid utførelsespraksis i forbindelse med STS-verdipapirisering, som medfører lavere kredittrisiko, operasjonell risiko og agentrisiko. Det er derfor hensiktsmessig å endre forordning (EU) nr. 575/2013 slik at det som anbefalt av EBA i rapporten, innføres en tilstrekkelig risikofølsom kalibrering for STS-verdipapiriseringer, forutsatt at de også oppfyller tilleggskravene for å redusere risiko, og som særlig innebærer et lavere risikovektgulfv på 10 % for prioriterte posisjoner.
- 9) De lavere kapitalkravene for STS-verdipapiriseringer bør begrenses til verdipapiriseringer dersom eiendomsretten til de underliggende eksponeringene overføres til et spesialforetak for verdipapirisering («tradisjonelle verdipapiriseringer»). Institusjoner som innehar prioriterte posisjoner i syntetiske verdipapiriseringer med sikkerhet i en underliggende gruppe av lån til små og mellomstore bedrifter («SMB-er»), bør imidlertid også kunne anvende de lavere kapitalkravene til STS-verdipapiriseringer på disse posisjonene, når slike transaksjoner anses å være av høy kvalitet i samsvar med visse strenge kriterier, herunder med hensyn til kvalifiserte investorer. Særlig bør en slik undergruppe av syntetiske verdipapiriseringer omfattes av en garanti eller motgaranti, enten fra en medlemsstats sentralmyndighet eller sentralbank eller en støtteenhet, eller fra en institusjonell investor, forutsatt at garantien eller motgarantien fra sistnevnte er fullt sikret med kontantinnskudd i de initiativtakende institusjonene. Fortrinnsbehandlingen av lovfestede kapitalkrav til STS-verdipapiriseringer som ville være tilgjengelig for slike transaksjoner i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, berører ikke overholdelsen av Unionens statsstøtteregler, som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU⁽⁷⁾.
- 10) For å harmonisere tilsynspraksis i hele Unionen bør myndigheten til å vedta rettsakter i lys av EBAs rapport delegeres til Kommisjonen i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), når det gjelder nærmere angivelse av vilkårene for kredittrisikooverføring til tredjeparter, begrepet «tilsvarende kredittrisikooverføring til tredjeparter», og kravene til vedkommende myndigheters vurdering av kredittrisikooverføring, både med hensyn til tradisjonelle og syntetiske verdipapiriseringer. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming⁽⁸⁾. For å sikre lik deltakelse i utarbeidningen av delegerede rettsakter mottar Europaparlamentet og Rådet alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper der det arbeides med å utarbeide delegerede rettsakter.
- 11) Tekniske standarder for finansielle tjenester bør sikre tilstrekkelig vern av investorer og forbrukere i hele Unionen. EBA er et organ med høyt spesialisert sakkunnskap, og det ville derfor være hensiktsmessig å gi denne myndigheten i oppgave å utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som ikke innebærer politiske valg, med sikte på framlegging for Kommisjonen.

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og krisehåndtering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

⁽⁸⁾ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

- 12) Kommissjonen bør gis myndighet til å vedta tekniske reguleringsstandarder utarbeidet av EBA med hensyn til hva som utgjør en tilstrekkelig forsiktig metode for å måle beløpet for den uutnyttede delen av kontantforskuddsfasilitetene i forbindelse med beregning av en verdipapiriseringsposisjons eksponeringsverdi, og med hensyn til nærmere angivelse av vilkårene for å tillate at institusjoner beregner K_{IRB} for gruppen av underliggende eksponeringer i en verdipapirisering som når det gjelder kjøpte fordringer. Kommissjonen bør vedta disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV og i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- 13) Det bør bare gjøres konsekvensendringer av de gjenværende lovfestede kapitalkravene for verdipapiriseringer fastsatt i forordning (EU) nr. 575/2013 i den utstrekning dette er nødvendig for å gjenspeile det nye hierarkiet av metoder og de særlige bestemmelsene om STS-verdipapiriseringer. Særlig bør bestemmelsene om anerkjennelsen av vesentlig risikooverføring og kravene til eksterne kredittvurderinger fortsatt få anvendelse på stort sett samme vilkår som nå. Imidlertid bør del 5 i forordning (EU) nr. 575/2013 utgå i sin helhet, med unntak av kravet om ytterligere risikovekter, som bør pålegges institusjoner som har overtrådt bestemmelsene i kapittel 2 i forordning (EU) 2017/2402.
- 14) Det er hensiktsmessig at de endringene av forordning (EU) nr. 575/2013 som fastsettes i denne forordningen, får anvendelse på alle verdipapiriseringsposisjoner som innehas av en institusjon. For å redusere overgangskostnadene i den grad det er mulig, og for å muliggjøre en smidig overgang til den nye rammen, bør institusjonene fram til 31. desember 2019 fortsatt anvende den tidligere rammen, det vil si de relevante bestemmelsene i forordning (EU) nr. 575/2013 som gjaldt før anvendelsesdatoen for denne forordningen, på alle utestående verdipapiriseringsposisjoner som de innehar på anvendelsesdatoen for denne forordningen.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Endring av forordning (EU) nr. 575/2013

I forordning (EU) nr. 575/2013 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 4 nr. 1 gjøres følgende endringer:

- a) Punkt 13 og 14 skal lyde:

«13) «initiativtaker» en initiativtaker som definert i artikkel 2 punkt 3 i forordning (EU) 2017/2402(*),

14) «organisator» en organisator som definert i artikkel 2 punkt 5 i forordning (EU) 2017/2402,

---

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomslutlig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35).»

- b) Nytt punkt skal lyde:

«14a) «opprinnelig långiver» en opprinnelig långiver som definert i artikkel 2 punkt 20 i forordning (EU) 2017/2402,».

- c) Punkt 61, 62 og 63 skal lyde:

«61) «verdipapirisering» en verdipapirisering som definert i artikkel 2 punkt 1 i forordning (EU) 2017/2402,

62) «verdipapiriseringsposisjon» en verdipapiriseringsposisjon som definert i artikkel 2 punkt 19 i forordning (EU) 2017/2402,

63) «reverdipapirisering» en reverdipapirisering som definert i artikkel 2 punkt 4 i forordning (EU) 2017/2402,».

- d) Punkt 66 og 67 skal lyde:
- «66) «spesialforetak for verdipapirisering» et spesialforetak for verdipapirisering som definert i artikkel 2 punkt 2 i forordning (EU) 2017/2402,
- 67) «transje» en transje som definert i artikkel 2 punkt 6 i forordning (EU) 2017/2402.»
- e) Nytt punkt skal lyde:
- «129) «forvalter» en forvalter som definert i artikkel 2 punkt 13 i forordning (EU) 2017/2402.»
- 2) Artikkel 36 nr. 1 bokstav k) ii) skal lyde:
- «ii) Verdipapiriseringsposisjoner i samsvar med artikkel 244 nr. 1 bokstav b), artikkel 245 nr. 1 bokstav b) og artikkel 253.»
- 3) Artikkel 109 skal lyde:
- «Artikkel 109*
- Behandling av verdipapiriseringsposisjoner**
- Institusjonene skal beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for en posisjon de innehar i en verdipapirisering, i samsvar med kapittel 5.»
- 4) I artikkel 134 skal nr. 6 lyde:
- «6. Dersom en institusjon yter kredittbeskyttelse for et antall eksponeringer på det vilkåret at det n-te misligholdet blant eksponeringene skal utløse betaling, og at denne kreditthendelsen skal bringe kontrakten til opphør, skal risikovektene til eksponeringene i kurven, unntatt n-1-eksponeringer, summeres opp til en høyeste vekt på 1 250 % og multipliseres med det nominelle beløpet for den beskyttelsen som ytes av kredittderivatet, for å komme fram til det risikovektede eksponeringsbeløpet. De n-1-eksponeringene som skal unntas fra summeringen, skal fastsettes slik at de skal omfatte de eksponeringene som gir opphav til et lavere risikovektet eksponeringsbeløp enn det som gjelder for noen av de eksponeringene som omfattes av denne summeringen.»
- 5) I artikkel 142 nr. 1 utgår punkt 8.
- 6) I artikkel 153 skal nr. 7 og 8 lyde:
- «7. For kjøpte foretaksfordringer kan refunderbare rabatter på anskaffelseskostnad, sikkerheter eller delgarantier som gir førstetapsbeskyttelse for tap ved mislighold, forringelsestap eller begge deler, behandles som førstetapsbeskyttelse av kjøperen av fordringene eller av mottakeren av sikkerheten eller delgarantien i samsvar med kapittel 5 avsnitt 3 underavsnitt 2 og 3. Selgeren som gir refunderbar rabatt på anskaffelseskostnad, og yteren av en sikkerhet eller en delgaranti, skal behandle disse som en eksponering mot en førstetapsposisjon i samsvar med kapittel 5 avsnitt 3 underavsnitt 2 og 3.
8. Dersom en institusjon yter kredittbeskyttelse for et antall eksponeringer på det vilkåret at det n-te misligholdet blant eksponeringene skal utløse betaling, og at denne kreditthendelsen skal bringe kontrakten til opphør, skal risikovektene til eksponeringene i kurven, unntatt n-1-eksponeringer, summeres, og summen av forventet tap beløp multiplisert med 12,5 og det risikovektede eksponeringsbeløpet skal ikke overstige det nominelle beløpet for den beskyttelsen som ytes av kredittderivatet, multiplisert med 12,5. De n-1-eksponeringene som skal unntas fra summeringen, skal fastsettes slik at de skal omfatte de eksponeringene som gir opphav til et lavere risikovektet eksponeringsbeløp enn det som gjelder for noen av de eksponeringene som omfattes av denne summeringen. En risikovekt på 1 250 % skal gjelde for posisjoner i en kurv når en institusjon ikke kan fastsette risikovekten i henhold til IRB-metoden.»
- 7) I artikkel 154 skal nr. 6 lyde:
- «6. For kjøpte massemarkedsfordringer kan refunderbare rabatter på anskaffelseskostnad, sikkerheter eller delgarantier som gir førstetapsbeskyttelse for tap ved mislighold, forringelsestap eller begge deler, behandles som førstetapsbeskyttelse av kjøperen av fordringene eller av mottakeren av sikkerheten eller delgarantien i samsvar med kapittel 5 avsnitt 3 underavsnitt 2 og 3. Selgeren som gir refunderbar rabatt på anskaffelseskostnad, og yteren av en sikkerhet eller en delgaranti, skal behandle disse som en eksponering mot en førstetapsposisjon i samsvar med kapittel 5 avsnitt 3 underavsnitt 2 og 3.»

8) I artikkel 197 nr. 1 skal bokstav h) lyde:

«h) Verdipapiriseringsposisjoner som ikke er reverdipapiriseringsposisjoner, og som er underlagt en risikovekt på 100 % eller lavere i samsvar med artikkel 261–264.»

9) I del 3 avdeling II skal kapittel 5 lyde:

«KAPITTEL 5

Verdipapirisering

Avsnitt 1

Definisjoner og kriterier for enkle, gjennomsiktede og standardiserte verdipapiriseringer

Artikkel 242

Definisjoner

I dette kapitlet menes med

- 1) «ryddekjøpsopsjon» en kontraktmessig mulighet som gir initiativtakeren rett til å kjøpe verdipapiriseringsposisjonene før alle de verdipapiriserte eksponeringene er tilbakebetalt, enten ved å gjenkjøpe de gjenværende underliggende eksponeringene i gruppen, dersom det gjelder tradisjonell verdipapirisering, eller ved å avslutte kredittbeskyttelsen, dersom det gjelder syntetiske verdipapiriseringseksponeringer, i begge tilfeller når beløpet for utestående underliggende eksponeringer faller til eller under et visst forhåndsfastsatt nivå,
- 2) «kredittforbedrende 'rente-strip'» («credit-enhancing interest-only strip») en balanseført eiendel som representerer en verdsetting av kontantstrømmer knyttet til framtidig margininntekt og er en etterstilt transje i verdipapiriseringen,
- 3) «likviditetsfasilitet» en likviditetsfasilitet som definert i artikkel 2 punkt 14 i forordning (EU) 2017/2402,
- 4) «ikke-kredittvurdert posisjon» en verdipapiriseringsposisjon som ikke har noen kvalifisert kredittvurdering i samsvar med avsnitt 4,
- 5) «kredittvurdert posisjon» en verdipapiriseringsposisjon som har en kvalifisert kredittvurdering i samsvar med avsnitt 4,
- 6) «prioritert verdipapiriseringsposisjon» en posisjon med sikkerhet i eller sikret med et prioritert krav på alle underliggende eksponeringer, med unntak for forfalte beløp i henhold til rente- eller valutaderivatkontrakter, forfalte gebyrer eller andre lignende betalinger, og uavhengig av en eventuell forskjell i løpetid i forhold til en eller flere andre prioriterte transjer som den aktuelle posisjonen deler tap med på pro rata-grunnlag,
- 7) «IRB-gruppe» en gruppe av underliggende eksponeringer av en type for hvilken institusjonen har tillatelse til å benytte IRB-metoden og kan beregne risikovektede eksponeringsbeløp i samsvar med kapittel 3 for alle disse eksponeringene,
- 8) «blandet gruppe» en gruppe av underliggende eksponeringer av en type for hvilken institusjonen har tillatelse til å benytte IRB-metoden og kan beregne risikovektede eksponeringsbeløp i samsvar med kapittel 3 for noen av, men ikke alle eksponeringene,
- 9) «overpantsetting» enhver form for kredittforbedring der de underliggende eksponeringene stilles som sikkerhet til en verdi som er høyere enn verdien av verdipapiriseringsposisjonene,
- 10) «enkel, gjennomiktig og standardisert verdipapirisering» eller «STS-verdipapirisering» en verdipapirisering som oppfyller kravene fastsatt i artikkel 18 i forordning (EU) 2017/2402,
- 11) «program for sertifikater med sikkerhet i eiendeler» eller «ABCP-program» et program for sertifikater med sikkerhet i eiendeler eller et ABCP-program som definert i artikkel 2 punkt 7 i forordning (EU) 2017/2402,
- 12) «transaksjon med sertifikater med sikkerhet i eiendeler» eller «ABCP-transaksjon» en transaksjon med sertifikater med sikkerhet i eiendeler eller en ABCP-transaksjon som definert i artikkel 2 punkt 8 i forordning (EU) 2017/2402,
- 13) «tradisjonell verdipapirisering» en tradisjonell verdipapirisering som definert i artikkel 2 punkt 9 i forordning (EU) 2017/2402,

- 14) «syntetisk verdipapirisering» en syntetisk verdipapirisering som definert i artikkel 2 punkt 10 i forordning (EU) 2017/2402,
- 15) «rullerende eksponering» en rullerende eksponering som definert i artikkel 2 punkt 15 i forordning (EU) 2017/2402,
- 16) «bestemmelse om tidlig innløsning» en bestemmelse om tidlig innløsning som definert i artikkel 2 punkt 17 i forordning (EU) 2017/2402,
- 17) «førstetapstransje» en førstetapstransje som definert i artikkel 2 punkt 18 i forordning (EU) 2017/2402,
- 18) «mellomliggende verdipapiriseringsposisjon» en posisjon i verdipapiriseringen som er underordnet den prioriterte verdipapiriseringsposisjonen og har høyere prioritet enn førstetapstransjen, og som tildeles en lavere risikovekt enn 1 250 % og høyere enn 25 % i samsvar med avsnitt 3 underavsnitt 2 og 3,
- 19) «støtteenhet» et foretak eller en enhet som er opprettet av en sentralmyndighet eller en regional eller lokal myndighet i en medlemsstat, og som gir støttelån eller støttegarantier, og hvis fremste mål ikke er å gi overskudd eller maksimere markedsandelen, men å fremme den vedkommende myndighetens politiske mål, forutsatt at denne myndigheten, med forbehold for statsstøttereglene, er forpliktet til å beskytte foretakets eller enhetens økonomiske grunnlag og opprettholde dets/dens levedyktighet i hele dets/dens levetid, eller at minst 90 % av foretakets eller enhetens opprinnelige kapital eller finansiering eller det støttelånet det/den gir, er direkte eller indirekte garantert av medlemsstatens sentralmyndighet eller regionale eller lokale myndighet.

Artikkel 243

Kriterier for STS-verdipapiriseringer som er berettiget til differensiert kapitalbehandling

1. Posisjoner i et ABCP-program eller en ABCP-transaksjon som anses som posisjoner i en STS-verdipapirisering, skal være berettiget til behandlingen som angis i artikkel 260, 262 og 264, dersom følgende krav er oppfylt:
  - a) På det tidspunktet de underliggende eksponeringene blir omfattet av ABCP-programmet, oppfyller de, så langt initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren kjenner til, vilkårene for å bli tildelt, i henhold til standardmetoden og idet det tas hensyn til en eventuell godtakbar kredittrisikoreduksjon, en risikovekt på høyst 75 % for én enkelt eksponering dersom eksponeringen er en massemarkedseksponering, eller 100 % for alle andre eksponeringer.
  - b) Den samlede eksponeringsverdien av alle eksponeringer mot én enkelt skyldner i ABCP-programmet utgjør høyst 2 % av den samlede eksponeringsverdien av alle eksponeringer i ABCP-programmet på det tidspunktet da eksponeringene ble omfattet av ABCP-programmet. I denne beregningen skal lån eller leasing til en gruppe av innbyrdes tilknyttede motparter, så langt organisatoren kjenner til, anses som eksponeringer mot én enkelt skyldner.

Når det gjelder kundefordringer, får første ledd bokstav b) ikke anvendelse dersom kredittrisikoen knyttet til disse kundefordringene er fullt dekket av en godtakbar kredittbeskyttelse i samsvar med kapittel 4, forutsatt at yteren av beskyttelse i dette tilfellet er en institusjon, et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak. Ved anvendelse av dette leddet skal bare den delen av kundefordringene som gjenstår etter at det er tatt hensyn til virkningen av en eventuell rabatt på anskaffelseskostnad og overpantsetting, benyttes for å avgjøre om de er fullt dekket og om konsentrasjonsgrensen er nådd.

Når det gjelder verdipapiriserte restverdier ved leasing, får første ledd bokstav b) ikke anvendelse dersom disse verdiene ikke er eksponert for refinansierings- eller videresalgsrisiko på grunn av en rettslig bindende forpliktelse til å gjenkjøpe eller refinansiere eksponeringen til et forhåndsfastsatt beløp gjennom en tredjepart som kan godtas i henhold til artikkel 201 nr. 1.

Som unntak fra første ledd bokstav a), og dersom en institusjon anvender artikkel 248 nr. 3 eller har fått tillatelse til å benytte den interne kredittvurderingsmetoden i samsvar med artikkel 265, er den risikovekten som en institusjon vil tildele en likviditetsfasilitet som fullt ut dekker det sertifikatet som er utstedt innenfor ABCP-programmet, høyst 100 %.

2. Posisjoner i andre verdipapiriseringer enn et ABCP-program eller en ABCP-transaksjon, som anses som posisjoner i en STS-verdipapirisering, skal være berettiget til behandlingen som angis i artikkel 260, 262 og 264, dersom følgende krav er oppfylt:

- a) På det tidspunktet de blir omfattet av verdipapiriseringen, utgjør den samlede eksponeringsverdien av alle eksponeringer mot én enkelt skyldner i gruppen høyst 2 % av eksponeringsverdien av de samlede utestående eksponeringsverdiene i gruppen av underliggende eksponeringer. I denne beregningen skal lån eller leasing til en gruppe av innbyrdes tilknyttede motparter anses som eksponeringer mot én enkelt skyldner.

Når det gjelder verdipapiriserte restverdier ved leasing, får første ledd i denne bokstaven ikke anvendelse dersom disse verdiene ikke er eksponert for refinansierings- eller videresalgsrisiko på grunn av en rettslig bindende forpliktelse til å gjenkjøpe eller refinansiere eksponeringen til et forhåndsfastsatt beløp gjennom en tredjepart som kan godtas i henhold til artikkel 201 nr. 1.

- b) På det tidspunktet de underliggende eksponeringene blir omfattet av verdipapiriseringen, oppfyller de vilkårene for å bli tildelt, i henhold til standardmetoden og idet det tas hensyn til en eventuell godtakbar kredittrisikoreduksjon, en risikovekt på høyst
- i) 40 % på grunnlag av et vektet gjennomsnitt av eksponeringsverdien for gruppen dersom eksponeringene er lån som er sikret med pant i boligeiendom, eller boliglån som er fullt ut garantert, som nevnt i artikkel 129 nr. 1 bokstav e),
  - ii) 50 % for én enkelt eksponering dersom eksponeringen er et lån som er sikret med pant i næringsseiendom,
  - iii) 75 % for én enkelt eksponering dersom eksponeringen er en massemarkedseksponering,
  - iv) 100 % for én enkelt eksponering for alle andre eksponeringer.
- c) Når bokstav b) i) og bokstav b) ii) får anvendelse, skal lån som er sikret med sikkerhetsrettigheter med lavere prioritet for en gitt eiendel, inngå i verdipapiriseringen bare dersom alle lån som er sikret med sikkerhetsrettigheter med høyere prioritet for denne eiendelen, også er omfattet av verdipapiriseringen.
- d) Når bokstav b) i) i dette nummeret får anvendelse, skal ingen lån i gruppen av underliggende eksponeringer ha et forhold lån/verdi som overstiger 100 % på det tidspunktet de blir omfattet av verdipapiriseringen, målt i samsvar med artikkel 129 nr. 1 bokstav d) i) og artikkel 229 nr. 1.

Avsnitt 2

Anerkjennelse av vesentlig risikooverføring

Artikkel 244

Tradisjonell verdipapirisering

1. Den initiativtakende institusjonen i en tradisjonell verdipapirisering kan utelukke underliggende eksponeringer fra beregningen av risikovektede eksponeringsbeløp og eventuelt forventet tap beløp dersom et av følgende vilkår er oppfylt:

- a) En vesentlig kredittrisiko knyttet til de underliggende eksponeringene har blitt overført til tredjeparter.
- b) Den initiativtakende institusjonen anvender en risikovekt på 1 250 % for alle verdipapiriseringsposisjoner som den har i verdipapiriseringen, eller trekker disse verdipapiriseringsposisjonene fra ren kjernekapital-poster i samsvar med artikkel 36 nr. 1 bokstav k).

2. En vesentlig kredittrisiko skal anses som overført i følgende tilfeller:

- a) De risikovektede eksponeringsbeløpene for de mellomliggende verdipapiriseringsposisjonene som den initiativtakende institusjonen har i verdipapiriseringen, overstiger ikke 50 % av de risikovektede eksponeringsbeløpene for alle mellomliggende verdipapiriseringsposisjoner i denne verdipapiriseringen.
- b) Den initiativtakende institusjonen innehar høyst 20 % av eksponeringsverdien av førstetapstransjen i verdipapiriseringen, forutsatt at begge følgende vilkår er oppfylt:
- i) Initiativtakeren kan dokumentere at eksponeringsverdien av førstetapstransjen overstiger et begrunnet estimat for forventet tap på de underliggende eksponeringene med betydelig margin.
  - ii) Det finnes ingen mellomliggende verdipapiriseringsposisjoner.

Dersom den mulige reduksjonen i risikovektede eksponeringsbeløp som den initiativtakende institusjonen ville kunne oppnå med verdipapiriseringen i henhold til bokstav a) eller b), ikke er berettiget gjennom en tilsvarende kredittrisikooverføring til tredjeparter, kan vedkommende myndigheter i hvert enkelt tilfelle beslutte at vesentlig kredittrisiko ikke skal anses som overført til tredjeparter.

3. Som unntak fra nr. 2 kan vedkommende myndigheter gi initiativtakende institusjoner tillatelse til å anerkjenne overføring av vesentlig kredittrisiko i forbindelse med en verdipapirisering dersom den initiativtakende institusjonen i hvert tilfelle dokumenterer at den reduksjonen av kravene til ansvarlig kapital som initiativtakeren oppnår ved verdipapiriseringen, er berettiget ut fra en tilsvarende kredittrisikooverføring til tredjeparter. Tillatelse kan gis bare dersom institusjonen oppfyller begge følgende vilkår:

- a) Institusjonen har egnede interne retningslinjer for risikostyring og metoder for å vurdere kredittrisikooverføringen.
- b) Institusjonen har også anerkjent kredittrisikooverføringen til tredjeparter i hvert tilfelle i forbindelse med institusjonens interne risikostyring og dens interne kapitalallokering.

4. I tillegg til kravene i nr. 1, 2 og 3 skal alle følgende vilkår være oppfylt:

- a) Transaksjonsdokumentasjonen gjenspeiler det økonomiske innholdet i verdipapiriseringen.
- b) Verdipapiriseringsposisjonene utgjør ikke noen betalingsforpliktelse for den initiativtakende institusjonen.
- c) De underliggende eksponeringene holdes utenfor den initiativtakende institusjonens og dens kreditorers rekkevidde på en måte som oppfyller kravet i artikkel 20 nr. 1 i forordning (EU) 2017/2402.
- d) Den initiativtakende institusjonen beholder ikke kontroll over de underliggende eksponeringene. En initiativtaker skal anses for å ha beholdt kontroll over de underliggende eksponeringene dersom den har rett til å kjøpe tilbake de tidligere overførte eksponeringene fra erververen for å realisere gevinstene av dem, eller dersom den på annen måte er forpliktet til igjen å påta seg overført risiko. Dersom den initiativtakende institusjonen beholder rettigheter eller forpliktelser med hensyn til forvaltningen av de underliggende eksponeringene, skal dette i seg selv ikke utgjøre en kontroll over eksponeringene.
- e) Dokumentasjonen om verdipapiriseringen inneholder ikke bestemmelser eller vilkår som
  - i) krever at den initiativtakende institusjonen endrer de underliggende eksponeringene for å forbedre gruppens gjennomsnittlige kvalitet, eller
  - ii) øker avkastningen som skal betales til innehavere av posisjoner, eller på annen måte forbedrer posisjonene i verdipapiriseringen som følge av en svekkelse av de underliggende eksponeringenes kredittkvalitet.
- f) Dersom det er relevant, skal det av transaksjonsdokumentasjonen tydelig framgå at initiativtakeren eller organisatoren kan kjøpe eller gjenkjøpe verdipapiriseringsposisjoner eller gjenkjøpe, omstrukturere eller erstatte de underliggende eksponeringene utover sine avtaleforpliktelser bare dersom dette skjer i samsvar med rådende markedsvilkår, og partene i denne forbindelse handler i egen interesse som frie og uavhengige parter (på ordinære markedsvilkår).
- g) Dersom det dreier seg om en ryddekjøpsopsjon, skal den også oppfylle alle følgende vilkår:
  - i) Den kan utøves etter den initiativtakende institusjonens eget valg.
  - ii) Den kan utøves bare når høyst 10 % av den opprinnelige verdien av de underliggende eksponeringene fortsatt ikke er innfridd.
  - iii) Den er ikke strukturert for å unngå fordeling av tap på kredittforbedringsposisjoner eller andre posisjoner som innehas av investorer i verdipapiriseringen, og er heller ikke på annen måte strukturert for å gi kredittforbedring.
- h) Den initiativtakende institusjonen har mottatt en uttalelse fra en kvalifisert juridisk rådgiver som bekrefter at verdipapiriseringen oppfyller vilkårene i bokstav c) i dette nummeret.

5. De vedkommende myndighetene skal underrette EBA om de tilfellene der de har besluttet at den mulige reduksjonen av risikovektede eksponeringsbeløp ikke var berettiget ut fra en tilsvarende kredittrisikooverføring til tredjeparter i samsvar med nr. 2, og tilfellene der institusjonene har valgt å anvende nr. 3.

6. EBA skal overvåke de ulike formene for tilsynspraksis når det gjelder anerkjennelse av vesentlig risikooverføring i tradisjonelle verdipapiriseringer i samsvar med denne artikkelen. EBA skal særlig vurdere

- a) vilkårene for overføring av vesentlig kredittrisiko til tredjeparter i samsvar med nr. 2, 3 og 4,
- b) tolkningen av «tilsvarende kredittrisikooverføring til tredjeparter» i forbindelse med de vedkommende myndighetenes vurdering i henhold til nr. 2 andre ledd og nr. 3,
- c) kravene til de vedkommende myndighetenes vurdering av verdipapiriseringstransaksjoner der initiativtakeren søker anerkjennelse av overføring av vesentlig kredittrisiko til tredjeparter i samsvar med nr. 2 eller 3.

EBA skal rapportere sine resultater til Kommisjonen innen 2. januar 2021. Kommisjonen kan etter å ha tatt hensyn til rapporten fra EBA, vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 462 for å utfylle denne forordningen med hensyn til nærmere angivelse av punktene i bokstav a), b) og c) i dette nummeret.

Artikkel 245

Syntetisk verdipapirisering

1. Den initiativtakende institusjonen i en syntetisk verdipapirisering kan beregne risikovektede eksponeringsbeløp og eventuelt forventet tap beløp for de underliggende eksponeringene i samsvar med artikkel 251 og 252 dersom et av følgende vilkår er oppfylt:

- a) En vesentlig kredittrisiko har blitt overført til tredjeparter enten gjennom finansiert eller ikke-finansiert kreditt beskyttelse.
- b) Den initiativtakende institusjonen anvender en risikovekt på 1 250 % for alle verdipapiriseringsposisjoner som den har i verdipapiriseringen, eller trekker disse verdipapiriseringsposisjonene fra ren kjernekapital-poster i samsvar med artikkel 36 nr. 1 bokstav k).

2. En vesentlig kredittrisiko skal anses som overført i følgende tilfeller:

- a) De risikovektede eksponeringsbeløpene for de mellomliggende verdipapiriseringsposisjonene som den initiativtakende institusjonen har i verdipapiriseringen, overstiger ikke 50 % av de risikovektede eksponeringsbeløpene for alle mellomliggende verdipapiriseringsposisjoner i denne verdipapiriseringen.
- b) Den initiativtakende institusjonen innehar høyst 20 % av eksponeringsverdien av førstetapstransjen i verdi papiriseringen, forutsatt at begge følgende vilkår er oppfylt:
  - i) Initiativtakeren kan dokumentere at eksponeringsverdien av førstetapstransjen overstiger et begrunnet estimat for forventet tap på de underliggende eksponeringene med betydelig margin.
  - ii) Det finnes ingen mellomliggende verdipapiriseringsposisjoner.

Dersom den mulige reduksjonen i risikovektede eksponeringsbeløp som den initiativtakende institusjonen ville kunne oppnå med verdipapiriseringen, ikke er berettiget gjennom en tilsvarende kredittrisikooverføring til tredjeparter, kan vedkommende myndigheter i hvert enkelt tilfelle beslutte at vesentlig kredittrisiko ikke skal anses overført til tredjeparter.

3. Som unntak fra nr. 2 kan vedkommende myndigheter gi initiativtakende institusjoner tillatelse til å anerkjenne overføring av vesentlig kredittrisiko i forbindelse med en verdipapirisering dersom den initiativtakende institusjonen i hvert tilfelle dokumenterer at den reduksjonen av kravene til ansvarlig kapital som initiativtakeren oppnår ved verdipapiriseringen, er berettiget ut fra en tilsvarende kredittrisikooverføring til tredjeparter. Tillatelse kan gis bare dersom institusjonen oppfyller begge følgende vilkår:

- a) Institusjonen har egnede interne retningslinjer for risikostyring og metoder for å vurdere risikooverføringen.
- b) Institusjonen har også anerkjent kredittrisikooverføringen til tredjeparter i hvert tilfelle i forbindelse med institusjonens interne risikostyring og dens interne kapitalallokering.

4. I tillegg til kravene i nr. 1, 2 og 3 skal alle følgende vilkår være oppfylt:

- a) Transaksjonsdokumentasjonen gjenspeiler det økonomiske innholdet i verdipapiriseringen.
- b) Kredittbeskyttelsen som kredittrisikoen er overført i henhold til, er i samsvar med artikkel 249.

- c) Dokumentasjonen om verdipapiriseringen inneholder ikke bestemmelser eller vilkår som
  - i) pålegger vesentlige terskelverdier under hvilke kredittbeskyttelse ikke anses for å bli utløst dersom det inntreffer en kreditthendelse,
  - ii) gjør det mulig å oppheve beskyttelsen på grunn av en svekkelse av de underliggende eksponeringenes kredittkvalitet,
  - iii) krever at den initiativtakende institusjonen endrer sammensetningen av de underliggende eksponeringene for å forbedre gruppens gjennomsnittlige kvalitet, eller
  - iv) øker institusjonens kostnader til kredittbeskyttelse eller den avkastningen som skal betales til innehavere av posisjoner i verdipapiriseringen som følge av en svekkelse av den underliggende gruppens kredittkvalitet.
- d) Kredittbeskyttelsen har tvangskraft i alle relevante jurisdiksjoner.
- e) Dersom det er relevant, skal det av transaksjonsdokumentasjonen tydelig framgå at initiativtakeren eller organisatoren kan kjøpe eller gjenkjøpe verdipapiriseringsposisjoner eller gjenkjøpe, omstrukturere eller erstatte de underliggende eksponeringene utover sine avtaleforpliktelser bare dersom dette skjer i samsvar med rådende markedsvilkår, og partene i denne forbindelse handler i egen interesse som frie og uavhengige parter (på ordinære markedsvilkår).
- f) Dersom det dreier seg om en ryddekjøpsopsjon, skal den oppfylle alle følgende vilkår:
  - i) Den kan utøves etter den initiativtakende institusjonens eget valg.
  - ii) Den kan utøves bare når høyst 10 % av den opprinnelige verdien av de underliggende eksponeringene fortsatt ikke er innfridd.
  - iii) Den er ikke strukturert for å unngå fordeling av tap på kredittforbedringsposisjoner eller andre posisjoner som innehas av investorer i verdipapiriseringen, og er heller ikke på annen måte strukturert for å gi kredittforbedring.
- g) Den initiativtakende institusjonen har mottatt en uttalelse fra en kvalifisert juridisk rådgiver som bekrefter at verdipapiriseringen oppfyller vilkårene i bokstav d) i dette nummeret.

5. De vedkommende myndighetene skal underrette EBA om de tilfellene der de har besluttet at den mulige reduksjonen av risikovætede eksponeringsbeløp ikke var berettiget ut fra en tilsvarende kredittrisikooverføring til tredjeparter i samsvar med nr. 2, og tilfellene der institusjonene har valgt å anvende nr. 3.

6. EBA skal overvåke de ulike formene for tilsynspraksis når det gjelder anerkjennelse av vesentlig risikooverføring i syntetiske verdipapiriseringer i samsvar med denne artikkelen. EBA skal særlig vurdere

- a) vilkårene for overføring av vesentlig kredittrisiko til tredjeparter i samsvar med nr. 2, 3 og 4,
- b) tolkningen av «tilsvarende kredittrisikooverføring til tredjeparter» i forbindelse med de vedkommende myndighetenes vurdering i henhold til nr. 2 andre ledd og nr. 3, og
- c) kravene til de vedkommende myndighetenes vurdering av verdipapiriseringstransaksjoner der initiativtakeren søker anerkjennelse av overføring av vesentlig kredittrisiko til tredjeparter i samsvar med nr. 2 eller 3.

EBA skal rapportere sine resultater til Kommissjonen innen 2. januar 2021. Kommissjonen kan etter å ha tatt hensyn til rapporten fra EBA, vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 462 for å utfylle denne forordningen med hensyn til nærmere angivelse av punktene i bokstav a), b) og c) i dette nummeret.

Artikkel 246

Operasjonelle krav for bestemmelser om tidlig innløsning

Dersom verdipapiriseringen inneholder rullerende eksponeringer og bestemmelser om tidlig innløsning eller lignende bestemmelser, skal vesentlig kredittrisiko anses som overført av den initiativtakende institusjonen bare dersom kravene i artikkel 244 og 245 er oppfylt og bestemmelsen om tidlig innløsning, når den er utløst, ikke fører til at

- a) institusjonens prioriterte eller likestilte fordring på de underliggende eksponeringene underordnes de andre investorenes fordringer,
- b) institusjonens fordring på de underliggende eksponeringene underordnes ytterligere i forhold til andre parters fordringer, eller
- c) institusjonens eksponering for tap knyttet til de underliggende rullerende eksponeringene økes på annen måte.

Avsnitt 3

Beregning av risikovektede eksponeringsbeløp

Underavsnitt 1

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 247

Beregning av risikovektede eksponeringsbeløp

1. Dersom en initiativtakende institusjon har overført vesentlig kredittrisiko knyttet til de underliggende eksponeringene i verdipapiriseringen i samsvar med avsnitt 2, kan denne institusjonen

- a) når det gjelder en tradisjonell verdipapirisering, utelukke de underliggende eksponeringene fra beregningen av risikovektede eksponeringsbeløp og eventuelt forventet tapt beløp,
- b) når det gjelder en syntetisk verdipapirisering, beregne risikovektede eksponeringsbeløp og eventuelt forventet tapt beløp for de underliggende eksponeringene i samsvar med artikkel 251 og 252.

2. Dersom den initiativtakende institusjonen har besluttet å anvende nr. 1, skal den beregne de risikovektede eksponeringsbeløpene som fastsatt i dette kapitlet for de posisjonene den innehar i verdipapiriseringen.

Dersom den initiativtakende institusjonen ikke har overført vesentlig kredittrisiko eller har besluttet ikke å anvende nr. 1, skal den ikke være pålagt å beregne risikovektede eksponeringsbeløp for noen av posisjonene den innehar i verdipapiriseringen, men den skal fortsatt ta med de underliggende eksponeringene i beregningen av risikovektede eksponeringsbeløp og eventuelt forventet tapt beløp som om de ikke var blitt verdipapirisert.

3. Dersom eksponeringen gjelder posisjoner i ulike transjer i en verdipapirisering, skal eksponeringen for hver enkelt transje anses som en separat verdipapiriseringssposisjon. Ytere av kredittbeskyttelse for verdipapiriseringssposisjoner skal anses for å inneha posisjoner i verdipapiriseringen. Verdipapiriseringssposisjoner skal omfatte eksponeringer i en verdipapirisering som oppstår av rente- eller valutaderivatkontrakter som institusjonen har inngått som en del av transaksjonen.

4. Med mindre en verdipapiriseringssposisjon trekkes fra ren kjernekapital-poster i henhold til artikkel 36 nr. 1 bokstav k), skal det risikovektede eksponeringsbeløpet tas med i institusjonens samlede risikovektede eksponeringsbeløp ved anvendelse av artikkel 92 nr. 3.

5. Det risikovektede eksponeringsbeløpet for en verdipapiriseringssposisjon skal beregnes ved at posisjonens eksponeringsverdi beregnet som angitt i artikkel 248, multipliseres med den relevante samlede risikovekten.

6. Den samlede risikovekten skal beregnes som summen av risikovekten fastsatt i dette kapitlet og eventuell ytterligere risikovekt i samsvar med artikkel 270a.

Artikkel 248

Eksponeringsverdi

1. En verdipapiriseringssposisjons eksponeringsverdi skal beregnes på følgende måte:

- a) Eksponeringsverdien av en balanseført verdipapiriseringssposisjon skal være den gjenværende regnskapsførte verdien etter eventuelle relevante spesifikke kredittrisikojusteringer av verdipapiriseringssposisjonen i samsvar med artikkel 110.
- b) Eksponeringsverdien av en ikke-balanseført verdipapiriseringssposisjon skal være dens nominelle verdi, fratrukket eventuelle spesifikke kredittrisikojusteringer av verdipapiriseringssposisjonen i samsvar med artikkel 110, multiplisert med den relevante konverteringsfaktoren som fastsatt i denne bokstaven. Konverteringsfaktoren skal være 100 %, unntatt når det gjelder kontantforskuddsfasiliteter. For å fastsette eksponeringsverdien av den utnyttede delen av kontantforskuddsfasilitetene kan en konverteringsfaktor på 0 % anvendes på det nominelle beløpet for en likviditetsfasilitet som kan sies opp uten vilkår, forutsatt at tilbakebetaling av trekk på fasiliteten har høyere prioritet enn andre fordringer på kontantstrømmene fra de underliggende eksponeringene, og at institusjonen har dokumentert overfor den vedkommende myndigheten at den anvender en tilstrekkelig forsiktig metode for å måle beløpet for den utnyttede delen.

- c) Eksponeringsverdien av motpartskredittrisikoen for en verdipapiriseringsposisjon som følger av et derivat oppført i vedlegg II, skal fastsettes i samsvar med kapittel 6.
- d) En initiativtakende institusjon kan trekke beløpet for spesifikke kredittrisikojusteringer av de underliggende eksponeringene i samsvar med artikkel 110 og eventuelle ikke-refunderbare rabatter på anskaffelseskostnad, som er knyttet til slike underliggende eksponeringer, i den utstrekning slike rabatter har medført reduksjon av ansvarlig kapital, fra eksponeringsverdien av en verdipapiriseringsposisjon som er tildelt en risikovekt på 1 250 % i samsvar med underavsnitt 3 eller er trukket fra ren kjernekapital i samsvar med artikkel 36 nr. 1 bokstav k).

EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hva som utgjør en tilstrekkelig forsiktig metode for å måle beløpet for den uutnyttede delen nevnt i første ledd bokstav b).

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 18. januar 2019.

Kommissjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i tredje ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

2. Dersom en institusjon har to eller flere overlappende posisjoner i en verdipapirisering, skal den ta med bare en av posisjonene i sin beregning av risikovektede eksponeringsbeløp.

Dersom posisjonene delvis overlapper hverandre, kan institusjonen dele posisjonen i to og ta hensyn til overlappingen for bare den ene delen i samsvar med første ledd. Alternativt kan institusjonen behandle posisjonene som om de helt overlapper hverandre, ved å utvide, med sikte på kapitalberegningen, den posisjonen som gir de høyeste risikovektede eksponeringsbeløpene.

Institusjonen kan også anerkjenne en overlapping mellom kravene til ansvarlig kapital for spesifikk risiko knyttet til posisjoner i handelsporteføljen og kravene til ansvarlig kapital for verdipapiriseringsposisjoner utenfor handelsporteføljen, forutsatt at institusjonen kan beregne og sammenligne kravene til ansvarlig kapital for de aktuelle posisjonene.

Ved anvendelse av dette nummeret skal to posisjoner anses som overlappende dersom de utligner hverandre på en slik måte at institusjonen kan unngå tap fra én posisjon ved å oppfylle de forpliktelsene som kreves i forbindelse med den andre posisjonen.

3. Dersom artikkel 270c bokstav d) får anvendelse på posisjoner i et ABCP-program, kan institusjonen anvende den risikovekten som er gitt en likviditetsfasilitet, for å beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for sertifikatet, forutsatt at likviditetsfasiliteten dekker 100 % av sertifikatet utstedt innenfor ABCP-programmet, og at likviditetsfasiliteten har lik prioritet med sertifikatet, slik at de utgjør en overlappende posisjon. Institusjonen skal underrette de vedkommende myndighetene dersom den har anvendt bestemmelsene i dette nummeret. For å fastsette dekningen på 100 % som angis i dette nummeret, kan institusjonen ta hensyn til andre likviditetsfasiliteter i ABCP-programmet, forutsatt at de utgjør en overlappende posisjon sammen med sertifikatet.

Artikkel 249

Anerkjennelse av kredittrisikoreduksjon for verdipapiriseringsposisjoner

1. En institusjon kan anerkjenne finansiert eller ikke-finansiert kredittbeskyttelse med hensyn til en verdipapiriseringsposisjon dersom kravene for kredittrisikoreduksjon som er fastsatt i dette kapitlet og i kapittel 4, er oppfylt.
2. Godtakbar finansiert kredittbeskyttelse skal være begrenset til finansielle sikkerheter som kan godtas til beregning av risikovektede eksponeringsbeløp i henhold til kapittel 2 i samsvar med kapittel 4, og anerkjennelse av kredittrisikoreduksjon er betinget av at de relevante kravene i kapittel 4 er oppfylt.

Godtakbar ikke-finansiert kredittbeskyttelse og godtakbare ytere av ikke-finansiert kredittbeskyttelse skal være begrenset til dem som kan godtas i samsvar med kapittel 4, og anerkjennelse av kredittrisikoreduksjon er betinget av at de relevante kravene i kapittel 4 er oppfylt.

3. Som unntak fra nr. 2 skal godtakbare ytere av ikke-finansiert kredittbeskyttelse oppført i artikkel 201 nr. 1 bokstav a)–h) ha blitt tildelt en kredittvurdering foretatt av en anerkjent ekstern kredittvurderingsinstitusjon, i risikoklasse 2 eller høyere på det tidspunktet kredittbeskyttelsen først ble anerkjent, og deretter risikoklasse 3 eller høyere. Kravet fastsatt i dette leddet får ikke anvendelse på kvalifiserte sentrale motparter.

Institusjoner som har tillatelse til å benytte IRB-metoden i forbindelse med en direkte eksponering mot yteren av beskyttelse, kan vurdere godtakbarheten i henhold til første ledd på grunnlag av samsvaret mellom PD-verdien for yteren av beskyttelse og den PD-verdien som er knyttet til risikoklassene omhandlet i artikkel 136.

4. Som unntak fra nr. 2 skal spesialforetak for verdipapirisering være godtakbare ytere av beskyttelse dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Spesialforetaket for verdipapirisering eier eiendeler som anses som godtakbar finansiell sikkerhet i samsvar med kapittel 4.
- b) Eiendelene nevnt i bokstav a) er ikke gjenstand for fordringer eller betingede fordringer som har høyere prioritet enn eller er likestilt med fordringer eller betingede fordringer fra den institusjonen som mottar ikke-finansiert kredittbeskyttelse.
- c) Alle kravene til anerkjennelse av finansielle sikkerheter i kapittel 4 er oppfylt.

5. Ved anvendelse av nr. 4 skal beskyttelsesbeløpet justert for eventuell avvikende valuta eller avvikende løpetid (Ga) i samsvar med kapittel 4 begrenses til disse eiendelenes volatilitetsjusterte markedsverdi, og risikovekten for eksponeringer mot yteren av beskyttelse som angitt i standardmetoden (g), fastsettes som den vektete gjennomsnittlige risikovekten som ville få anvendelse på disse eiendelene som finansielle sikkerheter i henhold til standardmetoden.

6. Dersom en verdipapiriseringsposisjon har full kredittbeskyttelse eller en delvis kredittbeskyttelse på pro rata-grunnlag, får følgende krav anvendelse:

- a) Institusjonen som yter kredittbeskyttelse, skal beregne risikovektede eksponeringsbeløp for den delen av verdipapiriseringsposisjonen som har kredittbeskyttelse i samsvar med underavsnitt 3, som om den innehadde den delen av posisjonen direkte.
- b) Institusjonen som kjøper kredittbeskyttelse, skal beregne risikovektede eksponeringsbeløp i samsvar med kapittel 4 for den beskyttede delen.

7. I alle tilfeller som ikke omfattes av nr. 6, får følgende krav anvendelse:

- a) Institusjonen som yter kredittbeskyttelse, skal behandle den delen av posisjonen som har kredittbeskyttelse, som en verdipapiriseringsposisjon, og skal beregne risikovektede eksponeringsbeløp som om den innehadde den posisjonen direkte i samsvar med underavsnitt 3, med forbehold for nr. 8, 9 og 10.
- b) Institusjonen som kjøper kredittbeskyttelse, skal beregne risikovektede eksponeringsbeløp for den beskyttede delen av posisjonen nevnt i bokstav a) i samsvar med kapittel 4. Institusjonen skal behandle den delen av verdipapiriseringsposisjonen som ikke har kredittbeskyttelse, som en separat verdipapiriseringsposisjon, og skal beregne risikovektede eksponeringsbeløp i samsvar med underavsnitt 3, med forbehold for nr. 8, 9 og 10.

8. Institusjoner som benytter den interne kredittvurderingsmetoden for verdipapirisering (SEC-IRBA) eller standard metoden for verdipapiriseringen (SEC-SA) i henhold til underavsnitt 3, skal fastsette innslagspunktet (A) og utslagspunktet (D) separat for hver av de posisjonene som er utledet i samsvar med nr. 7, som om disse var blitt utstedt som separate verdipapiriseringsposisjoner på det tidspunktet transaksjonen ble inngått. Ved beregning av verdien av henholdsvis K_{IRB} eller K_{SA} skal det tas hensyn til den opprinnelige gruppen av underliggende eksponeringer for verdipapiriseringen.

9. Institusjoner som benytter den eksterne kredittvurderingsmetoden for verdipapirisering (SEC-ERBA) i henhold til underavsnitt 3 for den opprinnelige verdipapiriseringsposisjonen, skal beregne risikovektede eksponeringsbeløp for posisjoner som utledes i samsvar med nr. 7, på følgende måte:

- a) Dersom den utledede posisjonen har høyest prioritet, skal den tildeles den opprinnelige verdipapiriseringsposisjonens risikovekt.

b) Dersom den utledede posisjonen har lavest prioritet, kan den tildeles en utledet kredittvurdering i samsvar med artikkel 263 nr. 7. I så fall skal inndata for tykkelse (T) beregnes utelukkende på grunnlag av den utledede posisjonen. Dersom en kredittvurdering ikke kan utledes, skal institusjonen anvende den høyeste risikovekten som følger av enten

- i) anvendelse av SEC-SA i samsvar med nr. 8 og underavsnitt 3, eller
- ii) risikovekten for den opprinnelige verdipapiriseringsposisjonen i henhold til SEC-ERBA.

10. Den utledede posisjonen med lavest prioritet skal behandles som en ikke-prioritert verdipapiriseringsposisjon selv om den opprinnelige verdipapiriseringsposisjonen før beskyttelsen anses som prioritert.

Artikkel 250

Implisitt støtte

1. En organiserende eller initiativtakende institusjon som med hensyn til en verdipapirisering har anvendt artikkel 247 nr. 1 og 2 ved beregningen av risikovektede eksponeringsbeløp, eller har solgt instrumenter fra sin handelsportefølje med den følge at det ikke lenger kreves at den har ansvarlig kapital for risikoen knyttet til disse instrumentene, skal ikke gi støtte, direkte eller indirekte, til verdipapiriseringen ut over institusjonens avtaleforpliktelser for å redusere potensielle eller faktiske tap for investorer.

2. En transaksjon skal ikke anses som støtte ved anvendelse av nr. 1 dersom det er tatt behørig hensyn til transaksjonen ved vurderingen av overføring av vesentlig kredittrisiko og begge parter har gjennomført transaksjonen i egen interesse som frie og uavhengige parter (på ordinære markedsvilkår). For dette formålet skal institusjonen foreta en fullstendig kredittrevisjon av transaksjonen og, som et minstekrav, ta hensyn til alt følgende:

- a) Gjenkjøpsprisen.
- b) Institusjonens kapital og likviditet før og etter gjenkjøpet.
- c) Resultatet av de underliggende eksponeringene.
- d) Resultatet av de verdipapiriserte posisjonene.
- e) Støttens innvirkning på initiativtakerens forventede tap i forhold til investorer.

3. Den initiativtakende institusjonen og den organiserende institusjonen skal underrette den vedkommende myndigheten om enhver transaksjon som er inngått i forbindelse med verdipapiriseringen i samsvar med nr. 2.

4. EBA skal i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 utstede retningslinjer for hva som menes med «ordinære markedsvilkår» ved anvendelse av denne artikkelen, og under hvilke omstendigheter en transaksjon ikke er strukturert for å yte støtte.

5. Dersom en initiativtakende institusjon eller en organiserende institusjon unnlater å opptre i samsvar med nr. 1 med hensyn til en verdipapirisering, skal institusjonen ta med alle de underliggende eksponeringene i denne eksponeringen ved beregningen av risikovektede eksponeringsbeløp som om de ikke var blitt verdipapirisert, og opplyse om

- a) at den har gitt støtte til verdipapiriseringen i strid med nr. 1, og
- b) virkningen av den støtten som er gitt, med hensyn til kravene til ansvarlig kapital.

Artikkel 251

Initiativtakende institusjoners beregning av risikovektede eksponeringsbeløp for eksponeringer verdipapirisert i en syntetisk verdipapirisering

1. For å beregne risikovektede eksponeringsbeløp for de underliggende eksponeringene skal den initiativtakende institusjonen i en syntetisk verdipapirisering benytte beregningsmetodene fastsatt i dette avsnittet, dersom det er relevant, i stedet for dem som er fastsatt i kapittel 2. For institusjoner som beregner risikovektede eksponeringsbeløp og eventuelt forventet tap for de underliggende eksponeringene i henhold til kapittel 3, skal forventet tap for slike eksponeringer være lik null.

2. Kravene fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen får anvendelse på hele gruppen av eksponeringer som ligger til grunn for verdipapiriseringen. Med forbehold for artikkel 252 skal den initiativtakende institusjonen beregne risikovektede eksponeringsbeløp for alle transjer i verdipapiriseringen i samsvar med dette avsnittet, herunder de posisjonene for hvilke institusjonen kan anerkjenne kredittrisikoreduksjon i samsvar med artikkel 249. Den risikovekten som skal anvendes på posisjoner som er omfattet av kredittrisikoreduksjon, kan endres i samsvar med kapittel 4.

*Artikkel 252***Behandling av avvikende løpetid i syntetiske verdipapiriseringer**

Ved beregning av risikovektede eksponeringsbeløp i samsvar med artikkel 251 skal en eventuell avvikende løpetid mellom kredittbeskyttelsen som risikooverføringen oppnås gjennom, og de underliggende eksponeringene, beregnes på følgende måte:

- a) De underliggende eksponeringenes løpetid skal anses for å være den lengste løpetiden til disse eksponeringene, men høyst fem år. Kredittbeskyttelsens løpetid skal fastsettes i samsvar med kapittel 4.
- b) En initiativtakende institusjon skal se bort fra eventuell avvikende løpetid ved beregning av risikovektede eksponeringsbeløp for verdipapiriseringsposisjoner som risikovektes med 1 250 % i samsvar med dette avsnittet. For alle andre posisjoner skal den avvikende løpetiden i kapittel 4 anvendes etter følgende formel:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot [(t - t^*) / (T - t^*)] + RW_{ASS} \cdot [(T - t) / (T - t^*)]$$

der

RW^* = risikovektede eksponeringsbeløp med hensyn til artikkel 92 nr. 3 bokstav a),

RW_{ASS} = risikovektede eksponeringsbeløp for de underliggende eksponeringene dersom de ikke var blitt verdipapirisert, beregnet på pro rata-grunnlag,

RW_{SP} = risikovektede eksponeringsbeløp beregnet i henhold til nr. 251 dersom det ikke foreligger avvikende løpetid,

T = løpetiden for de underliggende eksponeringene, uttrykt i antall år,

t = løpetiden for kredittbeskyttelsen, uttrykt i antall år,

t^* = 0,25.

*Artikkel 253***Reduksjon av risikovektede eksponeringsbeløp**

1. Dersom en verdipapiriseringsposisjon er tildelt en risikovekt på 1 250 % i henhold til dette avsnittet, kan institusjonene, som et alternativ til å ta posisjonen med i deres beregning av risikovektede eksponeringsbeløp, trekke denne posisjonens eksponeringsverdi fra ren kjernekapital i samsvar med artikkel 36 nr. 1 bokstav k). For dette formålet kan beregningen av eksponeringsverdien gjenspeile godtakbar finansiert kredittbeskyttelse i samsvar med artikkel 249.

2. Dersom en institusjon benytter alternativet angitt i nr. 1, kan den trekke det beløpet som trekkes fra i henhold til artikkel 36 nr. 1 bokstav k), fra det beløpet som i artikkel 268 angis som det høyeste kapitalkravet som ville blitt beregnet for de underliggende eksponeringene dersom de ikke var blitt verdipapirisert.

Underavsnitt 2

Hierarki av metoder og felles parametere*Artikkel 254***Hierarki av metoder**

1. Institusjonene skal benytte en av metodene angitt i underavsnitt 3 for å beregne risikovektede eksponeringsbeløp i samsvar med følgende hierarki:

- a) Dersom vilkårene fastsatt i artikkel 258 er oppfylt, skal institusjonen benytte SEC-IRBA i samsvar med artikkel 259 og 260.
- b) Dersom SEC-IRBA ikke kan benyttes, skal institusjonen benytte SEC-SA i samsvar med artikkel 261 og 262.
- c) Dersom SEC-SA ikke kan benyttes, skal institusjonen benytte SEC-ERBA i samsvar med artikkel 263 og 264 for kredittvurderte posisjoner eller posisjoner som det kan benyttes en utledet kredittvurdering for.

2. For kredittvurderte posisjoner eller posisjoner som det kan benyttes en utledet kredittvurdering for, skal institusjonen benytte SEC-ERBA i stedet for SEC-SA i hvert av følgende tilfeller:

- a) Dersom anvendelsen av SEC-SA ville medføre en risikovekt som er høyere enn 25 % for posisjoner som kan anses som posisjoner i en STS-verdipapirisering.
- b) Dersom anvendelsen av SEC-SA ville medføre en risikovekt som er høyere enn 25 %, eller anvendelsen av SEC-ERBA ville medføre en risikovekt som er høyere enn 75 %, for posisjoner som ikke kan anses som posisjoner i en STS-verdipapirisering.
- c) For verdipapiriseringstransaksjoner som er sikret med porteføljer av billån og leasingavtaler for bil og utstyr.

3. I tilfeller som ikke omfattes av nr. 2, og som unntak fra nr. 1 bokstav b), kan en institusjon velge å benytte SEC-ERBA i stedet for SEC-SA for alle dens kredittvurderte verdipapiriseringssposisjoner eller posisjoner som det kan benyttes en utledet kredittvurdering for.

Ved anvendelse av første ledd skal en institusjon meddele sin beslutning til den vedkommende myndigheten senest 17. november 2018.

Institusjonen skal underrette sin vedkommende myndighet om enhver senere beslutning om ytterligere å endre metoden den benytter for alle sine kredittvurderte verdipapiriseringssposisjoner, før den 15. november som følger umiddelbart etter at den nevnte beslutningen ble truffet.

Dersom den vedkommende myndigheten ikke har framsatt innvendinger innen den 15. desember som følger umiddelbart etter utløpet av fristen nevnt i andre eller tredje ledd, alt etter hva som er relevant, skal beslutningen meddelt av institusjonen få virkning fra 1. januar i det følgende året, og skal være gyldig inntil en senere meddelt beslutning trer i kraft. En institusjon skal ikke benytte ulike metoder i løpet av samme år.

4. Som unntak fra nr. 1 kan vedkommende myndigheter i enkelttilfeller forby institusjoner å benytte SEC-SA når det risikovektede eksponeringsbeløpet som følger av anvendelsen av SEC-SA ikke står i forhold til risikoene for institusjonen eller den finansielle stabiliteten, herunder, men ikke begrenset til, kredittrisiko som er innebygd i de underliggende eksponeringene for verdipapiriseringen. Når det gjelder eksponeringer som ikke kan anses som posisjoner i en STS-verdipapirisering, skal det tas særlig hensyn til verdipapiriseringer med svært komplekse og risikofylte egenskaper.

5. Uten at det berører nr. 1 i denne artikkelen, kan en institusjon benytte den interne kredittvurderingsmetoden for å beregne risikovektede eksponeringsbeløp i forbindelse med en ikke-kredittvurdert posisjon i et ABCP-program eller en ABCP-transaksjon i samsvar med artikkel 266, forutsatt at vilkårene i artikkel 265 er oppfylt. Dersom en institusjon har fått tillatelse til å benytte den interne kredittvurderingsmetoden i samsvar med artikkel 265 nr. 2, og en bestemt posisjon i et ABCP-program eller en ABCP-transaksjon omfattes av anvendelsesområdet for en slik tillatelse, skal institusjonen benytte denne metoden for å beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for denne posisjonen.

6. For en posisjon i en reverdipapiriseringssposisjon skal institusjonene benytte SEC-SA i samsvar med artikkel 261, med de endringene som angis i artikkel 269.

7. I alle andre tilfeller skal verdipapiriseringssposisjoner gis en risikovekt på 1 250 %.

8. De vedkommende myndighetene skal informere EBA om eventuelle underretninger som er gitt i henhold til nr. 3 i denne artikkelen. EBA skal overvåke denne artikkelens innvirkning på kapitalkrav og de ulike formene for tilsynspraksis i forbindelse med nr. 4 i denne artikkelen, og skal årlig rapportere sine resultater til Kommissjonen og utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 255

Bestemmelse av K_{IRB} og K_{SA}

1. Dersom en institusjon anvender SEC-IRBA i henhold til underavsnitt 3, skal institusjonen beregne K_{IRB} i samsvar med nr. 2–5.

2. Institusjonene skal beregne K_{IRB} ved å multiplisere de risikovektede eksponeringsbeløpene som ville blitt beregnet i henhold til kapittel 3 for de underliggende eksponeringene dersom de ikke var blitt verdipapirisert, med 8 % dividert med de underliggende eksponeringenes eksponeringsverdi. K_{IRB} skal uttrykkes i desimalform mellom null og én.

3. Ved beregning av K_{IRB} skal de risikovektede eksponeringsbeløpene som ville blitt beregnet i henhold til kapittel 3 for de underliggende eksponeringene, omfatte

- a) forventet tap beløp tilknyttet alle de underliggende eksponeringene i verdipapiriseringen, herunder misligholdte underliggende eksponeringer som fortsatt inngår i gruppen i samsvar med kapittel 3, og
- b) uventet tap beløp tilknyttet alle de underliggende eksponeringene, herunder misligholdte underliggende eksponeringer i gruppen i samsvar med kapittel 3.

4. Institusjonene kan beregne K_{IRB} for verdipapiriseringens underliggende eksponeringer i samsvar med bestemmelsene i kapittel 3 i forbindelse med beregning av kapitalkrav for kjøpte fordringer. For dette formålet skal massemarkeds-eksponeringer behandles som kjøpte massemarkedsfordringer og ikke-massemarkeds-eksponeringer som kjøpte foretaksfordringer.

5. Institusjonene skal beregne K_{IRB} separat for forringelsesrisiko i forbindelse med de underliggende eksponeringene i en verdipapirisering dersom forringelsesrisikoen er vesentlig for slike eksponeringer.

Dersom tap som følge av forringelses- og kredittrisiko blir behandlet under ett i verdipapiriseringen, skal institusjonene ved anvendelse av underavsnitt 3 kombinere K_{IRB} for henholdsvis forringelsesrisiko og kredittrisiko i én enkelt K_{IRB} . Forekomsten av ett enkelt reservefond eller overpantsetting for å dekke tap fra enten kredittrisiko eller forringelsesrisiko kan anses som en indikasjon på at disse risikoene blir behandlet under ett.

Dersom forringelses- og kredittrisiko ikke behandles under ett i verdipapiriseringen, skal institusjonene endre behandlingen omhandlet i andre ledd slik at K_{IRB} for henholdsvis forringelsesrisiko og kredittrisiko kombineres på en forsiktig måte.

6. Dersom en institusjon anvender SEC-SA i henhold til underavsnitt 3, skal den beregne K_{SA} ved å multiplisere de risikovektede eksponeringsbeløpene som ville blitt beregnet i henhold til kapittel 2 for de underliggende eksponeringene som om de ikke var blitt verdipapirisert, med 8 % dividert med verdien av de underliggende eksponeringene. K_{SA} skal uttrykkes i desimalform mellom null og én.

Ved anvendelse av dette nummeret skal institusjonene beregne de underliggende eksponeringenes eksponeringsverdi uten motregning av spesifikke kredittrisikojusteringer og ytterligere verdijusteringer i samsvar med artikkel 34 og 110 og annen reduksjon av ansvarlig kapital.

7. Dersom en verdipapiriseringsstruktur omfatter bruk av et spesialforetak for verdipapirisering, skal alle dets eksponeringer som er knyttet til verdipapiriseringen, ved anvendelse av nr. 1–6 behandles som underliggende eksponeringer. Med forbehold for ovenstående bestemmelser kan institusjonen utelukke spesialforetakets eksponeringer fra gruppen av underliggende eksponeringer når den skal beregne K_{IRB} eller K_{SA} , dersom risikoen som følger av spesialforetakets eksponeringer, er uvesentlig, eller dersom den ikke påvirker institusjonens verdipapiriseringsposisjon.

Når det gjelder finansierte syntetiske verdipapiriseringer, skal de vesentlige inntektene fra utstedelse av kredittilknyttede gjeldsinstrumenter eller andre finansierte forpliktelser fra spesialforetaket, som er stilt som sikkerhet for tilbakebetalingen av verdipapiriseringsposisjonene, inngå i beregningen av K_{IRB} eller K_{SA} dersom sikkerhetens kredittrisiko er gjenstand for tapsfordeling mellom transjer.

8. Ved anvendelse av nr. 5 tredje ledd i denne artikkelen skal EBA i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 utstede retningslinjer for egnede metoder for å kombinere K_{IRB} for forringelsesrisiko og kredittrisiko når disse risikoene ikke behandles under ett i en verdipapirisering.

9. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for nærmere å angi vilkårene for å tillate at institusjoner beregner K_{IRB} for gruppen av underliggende eksponeringer i samsvar med nr. 4, særlig med hensyn til

- a) intern kredittpolitikk og interne modeller for beregning av K_{IRB} for verdipapiriseringer,
- b) bruk av ulike risikofaktorer for gruppen av underliggende eksponeringer og, dersom det ikke foreligger nøyaktige eller pålitelige data om den aktuelle gruppen, bruk av tilnæringsverdier for å estimere PD-verdi og LGD-verdi, og

- c) krav om behørig aktsomhet for å overvåke tiltakene og retningslinjene til selgere av fordringer eller andre initiativtakere.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. januar 2019.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i andre ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 256

Bestemmelse av innslagspunkt (A) og utslagspunkt (D)

1. Ved anvendelse av underavsnitt 3 skal institusjonene fastsette innslagspunktet (A) ved den terskelen som utløser tildeling av tap i gruppen av underliggende eksponeringer til den relevante verdipapiriseringsposisjonen.

Innslagspunktet (A) skal uttrykkes som en desimalverdi mellom null og én, og skal være lik det største av null og forholdet mellom utestående beløp for gruppen av underliggende eksponeringer i verdipapiriseringen minus utestående beløp for alle transjer som har høyere prioritet enn eller lik prioritet med den transjen som den relevante verdipapiriseringsposisjonen innehas i, herunder vedkommende eksponering, og det utestående beløpet for alle de underliggende eksponeringene i verdipapiriseringen.

2. Ved anvendelse av underavsnitt 3 skal institusjonene fastsette utslagspunktet (D) ved den terskelen der tap i gruppen av underliggende eksponeringer ville føre til fullstendig tap av hovedstolen for transjen som inneholder den relevante verdipapiriseringsposisjonen.

Utslagspunktet (D) skal uttrykkes som en desimalverdi mellom null og én, og skal være lik det største av null og forholdet mellom utestående beløp for gruppen av underliggende eksponeringer i verdipapiriseringen minus utestående beløp for alle transjer som har høyere prioritet enn den transjen som den relevante verdipapiriseringsposisjonen innehas i, og det utestående beløpet for alle de underliggende eksponeringene i verdipapiriseringen.

3. Ved anvendelse av nr. 1 og 2 skal institusjonene behandle overpantsetting og finansierte reservekontoer som transjer og de eiendelene som omfatter slike reservekontoer, som underliggende eksponeringer.

4. Ved anvendelse av nr. 1 og 2 skal institusjonene se bort fra ikke-finansierte reservekontoer og eiendeler som ikke gir kredittforbedring, for eksempel slike som bare gir likviditetsstøtte, valuta- eller rentebytteavtaler og kontoer for kontantsikkerhet i tilknytning til disse posisjonene i verdipapiriseringen. For finansierte reservekontoer og eiendeler som gir kredittforbedring, skal institusjonen behandle bare de delene av disse kontoene eller eiendelene som er tapsabsorberende, som verdipapiriseringsposisjoner.

5. Dersom to eller flere posisjoner i samme transaksjon har forskjellige løpetider, men samme proratariske tapsfordeling, skal beregningen av innslagspunktene (A) og utslagspunktene (D) baseres på det samlede utestående beløpet for disse posisjonene, og de resulterende innslagspunktene (A) og utslagspunktene (D) skal være like.

Artikkel 257

Bestemmelse av transjens løpetid (M_T)

1. Ved anvendelse av underavsnitt 3 og med forbehold for nr. 2 kan institusjonene måle en transjens løpetid (M_T) som enten

- a) den vektete gjennomsnittlige løpetiden for de avtalte betalingene i transjen etter følgende formel:

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t$$

der CF_t angir alle avtalte betalinger (hovedstol, renter og gebyrer) som skal betales av låntakeren i periode t , eller

b) den endelige fastsatte løpetiden for transjen etter følgende formel:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot 80 \%,$$

der M_L er den endelige fastsatte løpetiden for transjen.

2. Ved anvendelse av nr. 1 skal en transjes løpetid (M_T) i alle tilfeller være gjenstand for en nedre grense på ett år og en øvre grense på fem år.

3. Dersom en institusjon kan bli eksponert for mulige tap fra de underliggende eksponeringene som følge av en kontrakt, skal institusjonen fastsette verdipapiriseringsposisjonens løpetid ved å ta hensyn til kontraktens løpetid pluss de lengste løpetidene for disse underliggende eksponeringene. For rullerende eksponeringer skal den lengste gjenværende løpetiden for eksponeringen som er mulig i henhold til kontrakten og kan tilføyes i den rullerende perioden, anvendes.

4. EBA skal overvåke de ulike formene for praksis på dette området, særlig med hensyn til anvendelse av nr. 1 bokstav a) i denne artikkelen, og skal i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 utstede retningslinjer innen 31. desember 2019.

Underavsnitt 3

Metoder for beregning av risikovektede eksponeringsbeløp

Artikkel 258

Vilkår for bruk av den interne kredittvurderingsmetoden (SEC-IRBA)

1. Institusjonene skal benytte SEC-IRBA for å beregne risikovektede eksponeringsbeløp i forbindelse med en verdipapiriseringsposisjon dersom følgende vilkår er oppfylt:

- Posisjonen er sikret med en IRB-gruppe eller en blandet gruppe, forutsatt at institusjonen i sistnevnte tilfelle kan beregne K_{IRB} i samsvar med avsnitt 3 for minst 95 % av det underliggende eksponeringsbeløpet.
- Det finnes tilstrekkelig tilgjengelig informasjon om verdipapiriseringens underliggende eksponeringer til at institusjonen kan beregne K_{IRB} .
- Institusjonen har ikke vært utelukket fra å bruke SEC-IRBA i forbindelse med en spesifikk verdipapiriseringsposisjon i samsvar med nr. 2.

2. Vedkommende myndigheter kan i enkelttilfeller utelukke bruk av SEC-IRBA dersom verdipapiriseringer har svært komplekse eller risikofylte egenskaper. For dette formålet kan følgende anses som svært komplekse eller risikofylte egenskaper:

- Kredittforbedring som kan svekkes av andre grunner enn porteføljetap.
- Grupper av underliggende eksponeringer med en høy grad av intern korrelasjon som følge av konsentrerte eksponeringer mot enkelte sektorer eller geografiske områder.
- Transaksjoner der tilbakebetalingen av verdipapiriseringsposisjonene er svært avhengig av risikodrivere som ikke gjenspeiles i K_{IRB} .
- Svært kompleks tapsfordeling mellom transjer.

Artikkel 259

Beregning av risikovektede eksponeringsbeløp i henhold til SEC-IRBA

1. I henhold til SEC-IRBA skal det risikovektede eksponeringsbeløpet for en verdipapiriseringsposisjon beregnes ved å multiplisere posisjonens eksponeringsverdi som er beregnet i samsvar med artikkel 248, med gjeldende risikovekt fastsatt som følger, og i alle tilfeller med et risikogulv på 15 %:

$$\begin{aligned} RW &= 1250 \% & \text{når } D \leq K_{IRB} \\ RW &= 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} & \text{når } A \geq K_{IRB} \end{aligned}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{når } A < K_{IRB} < D$$

der

K_{IRB} er kapitalkravet for gruppen av underliggende eksponeringer som definert i artikkel 255

D er utslagspunktet som fastsatt i samsvar med artikkel 256

A er innslagspunktet som fastsatt i samsvar med artikkel 256

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

der

$$a = -(1/(p * K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max(A - K_{IRB}, 0)$$

der

$$p = \max[0,3, (A + B*(1/N) + C * K_{IRB} + D*LG D + E * M_T)]$$

der

N er det faktiske antallet eksponeringer i gruppen av underliggende eksponeringer beregnet i samsvar med nr. 4,

LG D er det eksponeringsvektede gjennomsnittlige tapet ved mislighold i gruppen av underliggende eksponeringer, beregnet i samsvar med nr. 5,

M_T er transjens løpetid som fastsatt i samsvar med artikkel 257.

Parametrene A, B, C, D og E skal fastsettes i samsvar med følgende oppslagstabell:

		A	B	C	D	E
Ikke-massemarked	Prioritert, diversifisert ($N \geq 25$)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Prioritert, ikke-diversifisert ($N < 25$)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Ikke-prioritert, diversifisert ($N \geq 25$)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Ikke-prioritert, ikke-diversifisert ($N < 25$)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Massemarked	Prioritert	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Ikke-prioritert	0	0	-5,78	0,55	0,27

2. Dersom den underliggende IRB-gruppen omfatter både massemarkedseksponeringer og ikke-massemarkedseksponeringer, skal gruppen inndeles i én undergruppe for massemarkedseksponeringer og én for ikke-massemarkedseksponeringer, og en separat p-parameter (og de tilsvarende inndataparametrene N, K_{IRB} og LG D) skal beregnes. Deretter skal det beregnes et vektet gjennomsnittlig p-parameter for transaksjonen på grunnlag av p-parametrene for hver undergruppe og den nominelle størrelsen på eksponeringene i hver undergruppe.

3. Dersom en institusjon anvender SEC-IRBA på en blandet gruppe, skal beregningen av p-parameteren baseres utelukkende på de underliggende eksponeringene som er omfattet av IRB-metoden. For disse formålene skal det ses bort fra de underliggende eksponeringene som er omfattet av standardmetoden.

4. Det faktiske antallet eksponeringer (N) skal beregnes på følgende måte:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

der EAD_i representerer eksponeringsverdien for den i-ende eksponeringen i gruppen.

Flere eksponeringer mot samme skyldner skal konsolideres og behandles som én enkelt eksponering.

5. Den eksponeringsvektede gjennomsnittlige LGD-verdien skal beregnes på følgende måte:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

der LGD_i representerer den gjennomsnittlige LGD-verdien for alle eksponeringer mot i-ende skyldner.

Dersom kreditt- og forringelsesrisiko for kjøpte fordringer blir behandlet under ett i en verdipapirisering, skal den inngående verdien LGD angis som et vektet gjennomsnitt av LGD-verdien for kreditt- og 100 % av LGD-verdien for forringelsesrisiko. Vektene skal være de frittstående kapitalkravene i forbindelse med IRB-metoden for henholdsvis kreditt- og forringelsesrisiko. I denne forbindelse kan forekomsten av ett enkelt reservefond eller overpantsetting for å dekke tap fra enten kreditt- eller forringelsesrisiko, anses som en indikasjon på at disse risikoene blir behandlet under ett.

6. Dersom den største underliggende eksponeringens andel i gruppen (C_1) ikke overstiger 3 %, kan institusjonene benytte følgende forenklede metode for å beregne N og de eksponeringsvektede gjennomsnittlige LGD-verdiene:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$LGD = 0,50$$

der

C_m angir den andelen av gruppen som tilsvarer summen av de største m-eksponeringene, og

m fastsettes av institusjonen.

Dersom bare C_1 er tilgjengelig og dette beløpet ikke overstiger 0,03, kan institusjonen fastsette LGD som 0,50 og N som $1/C_1$.

7. Dersom posisjonen er sikret med en blandet gruppe og institusjonen kan beregne K_{IRB} for minst 95 % av de underliggende eksponeringsbeløpene i samsvar med artikkel 258 nr. 1 bokstav a), skal institusjonen beregne kapitalkravet for gruppen av underliggende eksponeringer på følgende måte:

$$d \cdot K_{IRB} + (1 - d) \cdot K_{SA},$$

der

d er den andelen av eksponeringsbeløpet for underliggende eksponeringer som institusjonen kan beregne K_{IRB} for, i forhold til eksponeringsbeløpet for alle underliggende eksponeringer.

8. Dersom en institusjon har en verdipapiriseringssposisjon i form av et derivat for å sikre markedsrisiko, herunder rente- eller valutarisiko, kan institusjonen tildele derivatet en utledet risikovekt som tilsvarer risikovekten for referanseposisjonen beregnet i samsvar med denne artikkelen.

Ved anvendelse av første ledd skal referanseposisjonen være den posisjonen som på alle måter er likestilt med derivatet, eller i mangel av en slik likestilt posisjon, den posisjonen som er direkte etterstilt derivatet.

Artikkel 260

Behandling av STS-verdipapiriseringer i henhold til SEC-IRBA

I henhold til SEC-IRBA skal risikovekten for en posisjon i en STS-verdipapirisering beregnes i samsvar med artikkel 259, med følgende endringer:

Risikovektgult for prioriterte verdipapiriseringssposisjoner = 10 %

$$p = \max [0,3, 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

Artikkel 261

Beregning av risikovektede eksponeringsbeløp i henhold til standardmetoden (SEC-SA)

1. I henhold til SEC-SA skal det risikovektede eksponeringsbeløpet for en posisjon i en verdipapirisering beregnes ved å multiplisere posisjonens eksponeringsverdi som beregnet i samsvar med artikkel 248, med gjeldende risikovekt fastsatt som følger, og i alle tilfeller med et risikogult på 15 %:

$$\begin{aligned}
 RW &= 1\,250\% && \text{når } D \leq K_A \\
 RW &= 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} && \text{når } A \geq K_A \\
 RW &= \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] && \text{når } A < K_A < D
 \end{aligned}$$

der

D er utslagspunktet som fastsatt i samsvar med artikkel 256

A er innslagspunktet som fastsatt i samsvar med artikkel 256

K_A er en parameter beregnet i samsvar med nr. 2

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

der

$$a = -(1/(p \cdot K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max(A - K_A, 0)$$

$p = 1$ for en verdipapiriseringseksposering som ikke er en reverdipapiriseringseksposering

2. Ved anvendelse av nr. 1 skal K_A beregnes på følgende måte:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0,5$$

der

K_{SA} er kapitalkravet for den underliggende gruppen som definert i artikkel 255,

W = forholdet mellom

- a) summen av det nominelle beløpet for misligholdte underliggende eksponeringer og
- b) summen av det nominelle beløpet for alle underliggende eksponeringer.

For dette formålet menes med misligholdt eksponering en underliggende eksponering som enten i) forfalt til betaling for mer enn 90 dager siden, ii) er gjenstand for konkursbehandling eller insolvensbehandling, iii) er gjenstand for tvangsinn drivelse eller lignende behandling, eller iv) er misligholdte eksponeringer i henhold til dokumentasjonen om verdipapiriseringen.

Dersom en institusjon ikke kjenner til status for manglende betaling for 5 % eller mindre av de underliggende eksponeringene i gruppen, kan institusjonen benytte SEC-SA, med følgende justering av beregningen av K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Undergruppe 1 der W er kjent}}}{EAD_{\text{Total}}} \times K_A^{\text{Undergruppe 1 der W er kjent}} \right) + \frac{EAD_{\text{Undergruppe 2 der W er ukjent}}}{EAD_{\text{Total}}}$$

Dersom institusjonen ikke kjenner til status for manglende betaling for mer enn 5 % av de underliggende eksponeringene i gruppen, skal posisjonen i verdipapiriseringen gis en risikovekt på 1 250 %.

3. Dersom en institusjon har en verdipapiriseringsposisjon i form av et derivat for å sikre markedsrisiko, herunder rente- eller valutarisiko, kan institusjonen tildele derivatet en utledet risikovekt som tilsvarer risikovekten for referanseposisjonen beregnet i samsvar med denne artikkelen.

Ved anvendelse av dette nummeret skal referanseposisjon være den posisjonen som på alle måter er likestilt med derivatet, eller i mangel av en slik likestilt posisjon, den posisjonen som er direkte etterstilt derivatet.

*Artikkel 262***Behandling av STS-verdipapiriseringer i henhold til SEC-SA**

I henhold til SEC-SA skal risikovekten for en posisjon i en STS-verdipapirisering beregnes i samsvar med artikkel 261, med følgende endringer:

Risikovektgulfv for prioriterte verdipapiriseringsposisjoner = 10 %

$p = 0,5$

*Artikkel 263***Beregning av risikovektede eksponeringsbeløp i henhold til den eksterne kredittvurderingsmetoden (SEC-ERBA)**

- I henhold til SEC-ERBA skal det risikovektede eksponeringsbeløpet for en verdipapiriseringsposisjon beregnes ved å multiplisere posisjonens eksponeringsverdi som beregnet i samsvar med artikkel 248, med gjeldende risikovekt i samsvar med denne artikkelen.
- Når det gjelder eksponeringer med kortsiktige kredittvurderinger, eller når en kredittvurdering basert på en kortsiktig kredittvurdering kan utledes i samsvar med nr. 7, skal følgende risikovekter anvendes:

Tabell 1

Risikoklasse	1	2	3	Alle andre kredittvurderinger
Risikovekt	15 %	50 %	100 %	1 250 %

- Når det gjelder eksponeringer med langsiktige kredittvurderinger, eller når en kredittvurdering basert på en langsiktig kredittvurdering kan utledes i samsvar med nr. 7 i denne artikkelen, skal risikovektene angitt i tabell 2 anvendes, med egnet justering for transjens løpetid (M_T) i samsvar med artikkel 257 og nr. 4 i denne artikkelen og for transjens tykkelse i ikke-prioriterte transjer i samsvar med nr. 5 i denne artikkelen:

Tabell 2

Risikoklasse	Prioritert transje		Ikke-prioritert (tynn) transje	
	Transjens løpetid (M_T)		Transjens løpetid (M_T)	
	1 år	5 år	1 år	5 år
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %

Risikoklasse	Prioritert transje		Ikke-prioritert (tynn) transje	
	Transjens løpetid (M _T)		Transjens løpetid (M _T)	
	1 år	5 år	1 år	5 år
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Alle andre	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

4. For å fastsette risikovekten for transjer med en løpetid på mellom ett og fem år skal institusjonene bruke lineær interpolasjon mellom risikovektene for en løpetid på henholdsvis ett og fem år i samsvar med tabell 2.

5. For å innregne transjens tykkelse skal institusjonene beregne risikovekten for ikke-prioriterte transjer på følgende måte:

$$RW = [RW \text{ etter justering for løpetid i henhold til nr. 4}] \cdot [1 - \min(T, 50 \%)]$$

der

T = transjens tykkelse målt som D – A

der

D er utslagspunktet som fastsatt i samsvar med artikkel 256

A er innslagspunktet som fastsatt i samsvar med artikkel 256

6. Risikovektene for ikke-prioriterte transjer som følger av nr. 3, 4 og 5, skal ha et gulv på 15 %. Videre skal de resulterende risikovektene ikke være lavere enn den risikovekten som tilsvarer en hypotetisk prioritert transje i samme verdipapirisering og med samme kredittvurdering og løpetid.

7. Ved bruk av utledede kredittvurderinger skal en institusjon gi en ikke-kredittvurdert posisjon en utledet kredittvurdering tilsvarende kredittvurderingen av en kredittvurdert referanseposisjon som oppfyller alle følgende krav:

- Referanseposisjonen skal på alle måter være likestilt med den ikke-kredittvurderte verdipapiriseringsposisjonen, eller i mangel av en likestilt posisjon, med den referanseposisjonen som er direkte etterstilt den ikke-kredittvurderte posisjonen.
- Referanseposisjonen er ikke omfattet av eventuelle tredjepartsgarantier eller andre former for kredittforbedring som ikke er tilgjengelige for den ikke-kredittvurderte posisjonen.
- Referanseposisjonens løpetid skal være lik eller lengre enn løpetiden til den aktuelle ikke-kredittvurderte posisjonen.
- Alle utledede kredittvurderinger skal løpende ajourføres for å gjenspeile eventuelle endringer i kredittvurderingen av referanseposisjonen.

8. Dersom en institusjon har en verdipapiriseringsposisjon i form av et derivat for å sikre markedsrisiko, herunder rente- eller valutarisiko, kan institusjonen tildele derivatet en utledet risikovekt som tilsvarer risikovekten for referanseposisjonen beregnet i samsvar med denne artikkelen.

Ved anvendelse av første ledd skal referanseposisjonen være den posisjonen som på alle måter er likestilt med derivatet, eller i mangel av en slik likestilt posisjon, den posisjonen som er direkte etterstilt derivatet.

*Artikkel 264***Behandling av STS-verdipapiriseringer i henhold til SEC-ERBA**

1. I henhold til SEC-ERBA skal risikovekten for en posisjon i en STS-verdipapirisering beregnes i samsvar med artikkel 263, med de endringene som er fastsatt i denne artikkelen.

2. Når det gjelder eksponeringer med kortsiktige kredittvurderinger eller når en kredittvurdering basert på en kortsiktig kredittvurdering kan utledes i samsvar med artikkel 263 nr. 7, skal følgende risikovekter anvendes:

Tabell 3

Risikoklasse	1	2	3	Alle andre kredittvurderinger
Risikovekt	10 %	30 %	60 %	1 250 %

3. Når det gjelder eksponeringer med langsiktige kredittvurderinger eller når en kredittvurdering basert på en langsiktig kredittvurdering kan utledes i samsvar med artikkel 263 nr. 7, skal risikovekter fastsettes i samsvar med tabell 4, justert for transjens løpetid (M_T) i samsvar med artikkel 257 og artikkel 263 nr. 4 og for transjens tykkelse i ikke-prioriterte transjer i samsvar med artikkel 263 nr. 5:

Tabell 4

Risikoklasse	Prioritert transje		Ikke-prioritert (tynn) transje	
	Transjens løpetid (M_T)		Transjens løpetid (M_T)	
	1 år	5 år	1 år	5 år
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Alle andre	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

*Artikkel 265***Anvendelsesområde og operasjonelle krav i forbindelse med den interne kredittvurderingsmetoden**

1. Institusjonene kan beregne risikovektede eksponeringsbeløp for ikke-kredittvurderte posisjoner i ABCP-programmer eller ABCP-transaksjoner i henhold til den interne kredittvurderingsmetoden i samsvar med artikkel 266 dersom vilkårene i nr. 2 i denne artikkelen er oppfylt.

Dersom en institusjon har fått tillatelse til å benytte den interne kredittvurderingsmetoden i samsvar med nr. 2 i denne artikkelen, og en bestemt posisjon i et ABCP-program eller en ABCP-transaksjon omfattes av anvendelsesområdet for en slik tillatelse, skal institusjonen benytte denne metoden for å beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for denne posisjonen.

2. De vedkommende myndighetene skal gi institusjonene tillatelse til å benytte den interne kredittvurderingsmetoden innenfor et klart definert anvendelsesområde dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Alle posisjoner i sertifikatet utstedt innenfor ABCP-programmet er kredittvurderte posisjoner.
- b) Den interne vurderingen av posisjonens kredittkvalitet gjenspeiler en eller flere eksterne kredittvurderingsinstitusjoners offentlig tilgjengelige vurderingsmetode for kredittvurdering av verdipapiriseringsposisjoner med sikkerhet i underliggende eksponeringer av den typen som er verdipapirisert.
- c) Sertifikatet som utstedes innenfor ABCP-programmet, utstedes hovedsakelig til tredjepartsinvestorer.
- d) Institusjonens interne vurderingsprosess er minst like streng som de offentlig tilgjengelige vurderingsmetodene som benyttes av de eksterne kredittvurderingsinstitusjonene som har utarbeidet en ekstern kredittvurdering for det sertifikatet som utstedes innenfor ABCP-programmet, særlig med hensyn til stressfaktorer og andre relevante kvantitative elementer.
- e) Institusjonens interne vurderingsmetode tar hensyn til alle relevante offentlig tilgjengelige vurderingsmetoder som benyttes av de eksterne kredittvurderingsinstitusjonene som kredittvurderer sertifikatet som utstedes innenfor ABCP-programmet, og omfatter risikoklasser som tilsvarer kredittvurderinger fra eksterne kredittvurderingsinstitusjoner. Institusjonen skal i sine interne registre ta med en forklaring som beskriver hvordan kravene fastsatt i denne bokstaven er oppfylt, og skal regelmessig ajourføre denne forklaringen.
- f) Institusjonen benytter den interne vurderingsmetoden til intern risikostyring, herunder i forbindelse med beslutnings taking, ledelsesinformasjon og intern kapitalallokering.
- g) Interne eller eksterne revisorer, en ekstern kredittvurderingsinstitusjon eller institusjonens interne kredittrevisjons- eller risikostyringsfunksjon gjennomgår regelmessig den interne vurderingsprosessen og kvaliteten på de interne vurderingene av kredittkvaliteten til institusjonens eksponeringer innenfor et ABCP-program eller en ABCP-transaksjon.
- h) Institusjonen registrerer resultatene av sine interne kredittvurderinger over tid for å vurdere resultatene av sin interne vurderingsmetode, og foretar eventuelt nødvendige justeringer av denne metoden når resultatene av eksponeringene regelmessig avviker fra dem som angis i de interne kredittvurderingene.
- i) ABCP-programmet omfatter kredittgivingsstandarder og standarder for gjeldsforvaltning i form av retningslinjer til programmets forvalter som minst omhandler
  - i) kriterier for godkjenning av eiendeler, med forbehold for bokstav j),
  - ii) type og økonomisk verdi av de eksponeringene som følger av likviditetsfasiliteter og kredittforbedringer,
  - iii) tapsfordelingen mellom verdipapiriseringsposisjoner i ABCP-programmet eller ABCP-transaksjonen,
  - iv) den juridiske og økonomiske atskillelsen av de overførte eiendelene fra enheten som selger eiendelene.
- j) Kriteriene for godkjenning av eiendeler i ABCP-programmet omfatter minst
  - i) utelukkelse av kjøp av eiendeler som er betydelig over forfall eller misligholdt,
  - ii) begrensning av for stor konsentrasjon på én enkelt skyldner eller ett enkelt geografisk område, og
  - iii) begrensning av løpetiden for de eiendelene som skal kjøpes.
- k) Det foretas en analyse av eiendels selgers kredittisiko- og forretningsprofil, som minst omfatter en vurdering av selgerens
  - i) tidligere og forventede framtidige økonomiske resultat,

- ii) nåværende markedsstilling og forventet framtidig konkurransevne,
  - iii) gjeldsgrad, kontantstrøm, rentedekning og gjeldsvurdering, og
  - iv) kredittgivingsstandarder, evne til å betjene gjeld samt framgangsmåter for innkreving.
- l) ABCP-programmet har retningslinjer og framgangsmåter for innkreving som tar hensyn til forvalterens driftskapasitet og kredittkvalitet og omfatter elementer som reduserer risiko knyttet til selgerens og forvalterens resultater. Ved anvendelse av denne bokstaven kan risikoer som er knyttet til resultater, reduseres gjennom utløsende faktorer basert på selgerens eller forvalterens gjeldende kredittkvalitet for å hindre at midler blandes sammen i tilfelle mislighold fra selgerens eller forvalterens side.
  - m) I det samlede estimatet for tap på en portefølje av eiendeler som kan kjøpes i ABCP-programmet, tas det hensyn til alle kilder for potensiell risiko, for eksempel kreditt- og forringelsesrisiko.
  - n) Dersom omfanget av den kredittforbedringen som selgeren står for, er basert utelukkende på kredittknyttede tap og forringelsesrisikoen er vesentlig for den berørte porteføljen av eiendeler, omfatter ABCP-programmet et separat fond for forringelsesrisiko.
  - o) Omfanget av det påkrevde nivået for kredittforbedring i ABCP-programmet beregnes idet det tas hensyn til flere års historiske opplysninger, herunder tap, mislighold, forringelse og omsetningstakt for fordringer.
  - p) ABCP-programmet omfatter strukturelle trekk ved kjøp av eksponeringer for å redusere potensiell svekkelse av den underliggende porteføljens kredittkvalitet. Slike egenskaper kan omfatte utløsningsmekanismer for avvikling som gjelder særskilt for en gruppe av eksponeringer.
  - q) Institusjonen vurderer egenskapene til den underliggende porteføljen av eiendeler, for eksempel vektet gjennom snittlig kredittskår, og identifiserer eventuelle konsentrasjoner på én enkelt skyldner eller ett enkelt geografisk område og graden av diversifisering i porteføljen av eiendeler.
3. Dersom institusjonens internrevisjons-, kredittrevisjons- eller risikostyringsfunksjon foretar gjennomgåelsen omhandlet i nr. 2 bokstav g), skal disse funksjonene være uavhengige av de av institusjonens interne funksjoner som tar seg av ABCP-programmet og kundeforhold.
4. Institusjoner som har fått tillatelse til å benytte den interne kredittvurderingsmetoden, skal ikke gå tilbake til å benytte andre metoder for posisjoner som omfattes av anvendelsesområdet for den interne kredittvurderingsmetoden, med mindre begge følgende vilkår er oppfylt:
- a) Institusjonen har dokumentert overfor den vedkommende myndigheten at den har god grunn til å gjøre det.
  - b) Institusjonen har fått forhåndstillatelse av den vedkommende myndigheten.

Artikkel 266

Beregning av risikovektede eksponeringsbeløp i henhold til den interne kredittvurderingsmetoden

1. I henhold til den interne kredittvurderingsmetoden skal institusjonen tilordne den ikke-kredittvurderte posisjonen i ABCP-programmet eller ABCP-transaksjonen til en av risikoklassene angitt i artikkel 265 nr. 2 bokstav e) på grunnlag av institusjonens interne vurdering. Posisjonen skal gis en utledet kredittvurdering som skal være den samme som de kredittvurderingene som tilsvarer vedkommende risikoklasse som er fastsatt i artikkel 265 nr. 2 bokstav e).
2. Den kredittvurderingen som utledes i samsvar med nr. 1, skal minst tilsvare «investment grade» på det tidspunktet da den første gang ble tilordnet, og skal anses som en kvalifisert kredittvurdering fra en ekstern kredittvurderingsinstitusjon i forbindelse med beregning av risikovektede eksponeringsbeløp i samsvar med artikkel 263 eller artikkel 264, alt etter hva som er relevant.

Underavsnitt 4

Øvre grense for verdipapiriseringsposisjoner

Artikkel 267

Høyeste risikovekt for prioriterte verdipapiriseringsposisjoner: gjennomskjæringsmetode

1. En institusjon som til enhver tid har kunnskap om sammensetningen av de underliggende eksponeringene, kan gi den prioriterte verdipapiriseringsposisjonen en høyeste risikovekt som er lik den eksponeringsvektede gjennomsnittlige risikovekten som ville få anvendelse på de underliggende eksponeringene, som om de underliggende eksponeringene ikke var blitt verdipapirisert.

2. Når det gjelder grupper av underliggende eksponeringer der institusjonen utelukkende benytter standardmetoden eller IRB-metoden, skal den høyeste risikovekten for den prioriterte verdipapiriseringsposisjonen være lik den eksponeringsvektede gjennomsnittlige risikovekten som ville få anvendelse på de underliggende eksponeringene i henhold til kapittel 2 eller 3, som om de ikke var blitt verdipapirisert.

Når det gjelder blandede grupper, skal den høyeste risikovekten beregnes på følgende måte:

- a) Dersom institusjonen anvender SEC-IRBA, skal standardmetodedelen og IRB-metodedelen av den underliggende gruppen gis den tilsvarende risikovekten beregnet med henholdsvis standardmetoden og IRB-metoden.
- b) Dersom institusjonen anvender SEC-SA eller SEC-ERBA, skal den høyeste risikovekten for prioriterte verdipapiriseringsposisjoner være lik den vektete gjennomsnittlige risikovekten for de underliggende eksponeringene beregnet med standardmetoden.

3. Ved anvendelse av denne artikkelen skal den risikovekten som ville få anvendelse i henhold til IRB-metoden i samsvar med kapittel 3, omfatte forholdet mellom

- a) forventede tap multiplisert med 12,5, og
- b) de underliggende eksponeringenes eksponeringsverdi.

4. Dersom den høyeste risikovekten beregnet i samsvar med nr. 1 resulterer i en lavere risikovekt enn det risikovektgulvet som er fastsatt i artikkel 259–264, alt etter hva som er relevant, skal den førstnevnte brukes.

Artikkel 268

Høyeste kapitalkrav

1. En initiativtakende institusjon, en organiserende institusjon eller en annen institusjon som benytter SEC-IRBA, eller en initiativtakende institusjon eller en organiserende institusjon som benytter SEC-SA eller SEC-ERBA, kan for den verdipapiriseringsposisjonen som den innehar, anvende et høyeste kapitalkrav som tilsvarer de kapitalkravene som ville blitt beregnet i henhold til kapittel 2 eller 3 for de underliggende eksponeringene dersom de ikke var blitt verdipapirisert. Ved anvendelse av denne artikkelen skal kapitalkravet beregnet med IRB-metoden omfatte beløpet for forventede tap tilknyttet de eksponeringene som beregnes i henhold til kapittel 3, og beløpet for uventede tap.

2. Når det gjelder blandede grupper, skal det høyeste kapitalkravet bestemmes ved å beregne det eksponeringsvektede gjennomsnittet av kapitalkravene for de delene av de underliggende eksponeringene som omfattes av henholdsvis IRB-metoden og standardmetoden, i samsvar med nr. 1.

3. Det høyeste kapitalkravet skal bestemmes ved at verdien beregnet i samsvar med nr. 1 eller 2 multipliseres med den største interesseandelen som institusjonen innehar i de relevante transjene (V), uttrykt i prosent og beregnet på følgende måte:

- a) For en institusjon som har en eller flere verdipapiriseringsposisjoner i én enkelt transje, skal V være lik forholdet mellom det nominelle beløpet for de verdipapiriseringsposisjonene som institusjonen innehar i transjen, og transjens nominelle beløp.
- b) For en institusjon som har verdipapiriseringsposisjoner i ulike transjer, skal V være lik den største interesseandelen i transjene. For dette formålet skal interesseandelen for hver transje beregnes som angitt i bokstav a).

4. Ved beregningen av det høyeste kapitalkravet for en verdipapiriseringsposisjon i samsvar med denne artikkelen skal hele beløpet for eventuell gevinst ved salg og kredittforbedrende «rente-strips» som følger av verdipapiriseringstransaksjonen, trekkes fra ren kjernekapital-poster i samsvar med artikkel 36 nr. 1 bokstav k).

Underavsnitt 5

Diverse bestemmelser

Artikkel 269

Reverdipapiriseringer

1. For en reverdipapiriseringsposisjon skal institusjonene benytte SEC-SA i samsvar med artikkel 261, med følgende endringer:

- a) $W = 0$ for hver eksponering mot en verdipapiriseringstransje i gruppen av underliggende eksponeringer.

- b) $p = 1,5$.
- c) Den risikovekten som er resultatet av dette, skal være omfattet av et risikogulv på 100 %.
- 2. K_{SA} for de underliggende verdipapiriseringseksponeringene skal beregnes i samsvar med underavsnitt 2.
- 3. De høyeste kapitalkravene fastsatt i underavsnitt 4 får ikke anvendelse på reverdipapiriseringsposisjoner.
- 4. Dersom gruppen av underliggende eksponeringer består av en blanding av verdipapiriseringstransjer og andre typer eiendeler, skal K_A -parameteren fastsettes som det nominelle eksponeringsvektede gjennomsnittet av K_A beregnet separat for hver undergruppe av eksponeringer.

Artikkel 270

Prioriterte posisjoner i SMB-verdipapiriseringer

En initiativtakende institusjon kan beregne risikovektede eksponeringsbeløp for en verdipapiriseringsposisjon i samsvar med artikkel 260, 262 eller 264, alt etter hva som er relevant, dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Verdipapiriseringen oppfyller kravene til STS-verdipapirisering fastsatt i kapittel 4 i forordning (EU) 2017/2402, alt etter hva som er relevant, unntatt artikkel 20 nr. 1–6 i den nevnte forordningen.
- b) Posisjonen anses som den prioriterte verdipapiriseringsposisjonen.
- c) Verdipapiriseringsposisjonen er sikret med en gruppe av eksponeringer mot foretak, forutsatt at minst 70 % av disse i gruppens sammensetning anses som SMB-er i henhold til artikkel 501 på tidspunktet for utstedelsen av verdipapiriseringen eller, når det gjelder rullerende verdipapirisering, på det tidspunktet eksponeringen legges til verdipapiriseringen.
- d) Kredittrisikoen knyttet til de posisjonene som den initiativtakende institusjonen ikke beholder, overføres gjennom en garanti eller en motgaranti som oppfyller kravene til ikke-finansiert kredittbeskyttelse i kapittel 4 i forbindelse med standardmetoden for kredittrisiko.
- e) Den tredjeparten som kredittrisikoen overføres til, er en eller flere av følgende:
  - i) Sentralmyndigheten eller sentralbanken i en medlemsstat, en multilateral utviklingsbank, en internasjonal organisasjon eller en støtteenhet, forutsatt at eksponeringene mot garantisten eller motgarantisten kan gis en risikovekt på 0 % i henhold til kapittel 2.
  - ii) En institusjonell investor som definert i artikkel 2 punkt 12 i forordning (EU) 2017/2402, forutsatt at garantien eller motgarantien er fullt sikret med kontantinnskudd i den initiativtakende institusjonen.

Artikkel 270a

Ytterligere risikovekt

- 1. Dersom en institusjon på et vesentlig punkt ikke oppfyller kravene i kapittel 2 i forordning (EU) 2017/2402 på grunn av uaktsomhet eller unnlatelse, skal de vedkommende myndighetene pålegge en forholdsmessig ytterligere risikovekt på minst 250 %, og høyst 1 250 %, av den risikovekten som skal anvendes på de relevante verdipapiriseringsposisjonene som angitt i henholdsvis artikkel 247 nr. 6 og artikkel 337 nr. 3 i denne forordningen. Den ytterligere risikovekten skal gradvis økes for hver etterfølgende overtredelse av bestemmelsene om behørig aktsomhet og risikostyring. De vedkommende myndighetene skal ta hensyn til unntakene omhandlet i artikkel 6 nr. 5 i forordning (EU) 2017/2402 for visse verdipapiriseringer ved å redusere den risikovekten de ellers ville pålegge i henhold til denne artikkelen for verdipapiriseringer som omfattes av artikkel 6 nr. 5 i forordning (EU) 2017/2402.
- 2. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å lette tilnærmingen av tilsynspraksis med hensyn til gjennomføringen av nr. 1, herunder de tiltakene som skal treffes i tilfelle av overtredelser av forpliktelsene knyttet til behørig aktsomhet og risikostyring. EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 1. januar 2014.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Avsnitt 4

Eksterne kredittvurderinger

Artikkel 270b

Anvendelse av kredittvurderinger fra eksterne kredittvurderingsinstitusjoner

Institusjonene kan anvende kredittvurderinger for å fastsette risikovekten for en verdipapiriseringsposisjon i samsvar med dette kapittelet bare dersom kredittvurderingen er utstedt eller godkjent av en ekstern kredittvurderingsinstitusjon i samsvar med forordning (EF) nr. 1060/2009.

Artikkel 270c

Krav til kredittvurderinger fra eksterne kredittvurderingsinstitusjoner

Ved beregning av risikovektede eksponeringsbeløp i henhold til avsnitt 3 skal institusjonene anvende en kredittvurdering fra en ekstern kredittvurderingsinstitusjon bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Det er ikke manglende samsvar mellom de typene av betalinger som gjenspeiles i kredittvurderingen, og de typene av betalinger som institusjonen har rett til i henhold til kontrakten som er grunnlaget for den aktuelle verdipapiriseringsposisjonen.
- b) Den eksterne kredittvurderingsinstitusjonen offentliggjør kredittvurderingene og opplysninger om taps- og kontantstrømanalyser, kredittvurderingers følsomhet for endringer i underliggende vurderingsforutsetninger, herunder resultatutviklingen for underliggende eksponeringer, og om de framgangsmåtene, metodene, forutsetningene og viktigste faktorene som ligger til grunn for kredittvurderingene i samsvar med forordning (EF) nr. 1060/2009. Ved anvendelse av denne bokstaven skal opplysninger anses som offentlig tilgjengelige dersom de offentliggjøres i et tilgjengelig format. Opplysninger som er gjort tilgjengelig for bare et begrenset antall foretak, skal ikke anses som offentlig tilgjengelige.
- c) Kredittvurderingene er tatt med i den eksterne kredittvurderingsinstitusjonens endringsmatrise.
- d) Kredittvurderingene er verken helt eller delvis basert på ikke-finansiert støtte fra institusjonen selv. Dersom en posisjon er helt eller delvis basert på ikke-finansiert støtte, skal institusjonen anse posisjonen som ikke-kredittvurdert ved beregning av risikovektede eksponeringsbeløp for denne posisjonen i samsvar med avsnitt 3.
- e) Den eksterne kredittvurderingsinstitusjonen har forpliktet seg til å offentliggjøre forklaringer på hvordan underliggende eksponeringers utvikling påvirker kredittvurderingen.

Artikkel 270d

Anvendelse av kredittvurderinger

1. En institusjon kan beslutte å utpeke en eller flere eksterne kredittvurderingsinstitusjoner til å foreta kredittvurderinger som skal anvendes ved beregning av institusjonens risikovektede eksponeringsbeløp i henhold til dette kapittelet (en «utpekt ekstern kredittvurderingsinstitusjon»).
2. En institusjon skal anvende kredittvurderingene av sine verdipapiriseringsposisjoner på en konsekvent og ikke selektiv måte, og skal i den forbindelse oppfylle følgende krav:
  - a) En institusjon skal ikke anvende en ekstern kredittvurderingsinstitusjons kredittvurderinger for sine posisjoner i enkelte transjer, og en annen ekstern kredittvurderingsinstitusjons kredittvurderinger for sine posisjoner i andre transjer innenfor samme verdipapirisering, uansett om de er kredittvurdert av den første eksterne kredittvurderingsinstitusjonen eller ikke.
  - b) Dersom en posisjon har to kredittvurderinger foretatt av utpekte eksterne kredittvurderingsinstitusjoner, skal institusjonen anvende den minst gunstige kredittvurderingen.
  - c) Dersom en posisjon har tre eller flere kredittvurderinger foretatt av utpekte eksterne kredittvurderingsinstitusjoner, skal institusjonen anvende de to gunstigste kredittvurderingene. Dersom de to gunstigste kredittvurderingene er forskjellige, skal den minst gunstige av de to anvendes.
  - d) En institusjon skal ikke aktivt anmode om tilbakekalling av mindre gunstige vurderinger.

3. Dersom en verdipapiriserings underliggende eksponeringer har full eller delvis godtakbar kredittbeskyttelse i samsvar med kapittel 4, og virkningen av en slik beskyttelse gjenspeiles i en utpekt ekstern kredittvurderingsinstitusjons kredittvurdering av en verdipapiriseringsposisjon, skal institusjonen anvende den risikovekten som er tilknyttet denne kredittvurderingen. Dersom kredittbeskyttelsen nevnt i dette nummeret ikke er godtakbar i henhold til kapittel 4, skal kredittvurderingen ikke anerkjennes og verdipapiriseringsposisjonen skal ikke anses som kredittvurdert.

4. Dersom en verdipapiriseringsposisjon har godtakbar kredittbeskyttelse i samsvar med kapittel 4 og virkningen av en slik beskyttelse gjenspeiles i en utpekt ekstern kredittvurderingsinstitusjons kredittvurdering, skal institusjonen behandle verdipapiriseringsposisjonen som om den ikke var kredittvurdert, og beregne de risikovektede eksponeringsbeløpene i samsvar med kapittel 4.

Artikkel 270e

Tilordning av verdipapiriseringer

EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for objektivt og konsekvent å tilordne de relevante kredittvurderingene fra alle eksterne kredittvurderingsinstitusjoner til risikoklassene omhandlet i dette kapitlet. For å oppfylle bestemmelsene i denne artikkelen skal EBA særlig

- a) skille mellom relative grader av risiko som hver enkelt vurdering gir uttrykk for,
- b) vurdere kvantitative faktorer, for eksempel misligholds- eller tapsprosjenter, samt de historiske resultatene for hver enkelt ekstern kredittvurderingsinstitusjons kredittvurderinger for ulike eiendelsklasser,
- c) vurdere kvalitative faktorer, for eksempel rekken av transaksjoner som vurderes av den eksterne kredittvurderingsinstitusjonen, dens metode og kredittvurderingenes betydning, særlig hvorvidt slike vurderinger tar hensyn til forventet tap eller første eurotap, og rettidig betaling av renter eller endelig betaling av renter,
- d) søke å sikre at verdipapiriseringsposisjoner som er gitt samme risikovekt på grunnlag av kredittvurderingene foretatt av eksterne kredittvurderingsinstitusjoner, blir underlagt tilsvarende grader av kredittrisiko.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 1. juli 2014.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

10) Artikkel 337 skal lyde:

«Artikkel 337

Krav til ansvarlig kapital for verdipapiriseringsinstrumenter

1. For instrumenter i handelsporteføljen som er verdipapiriseringsposisjoner, skal institusjonen vekte nettoposisjonene som er beregnet i samsvar med artikkel 327 nr. 1, med 8 % av den risikovekten som institusjonen ville anvende for posisjonen utenfor sin handelsportefølje i henhold til kapittel 5 avsnitt 3 i avdeling II.

2. Ved fastsettelse av risikovekter med sikte på nr. 1 kan estimer av PD- og LGD-verdi bestemmes på grunnlag av estimer utledet fra en intern modell for økt misligholds- og migrasjonsrisiko (heretter kalt «IRC-modell») i en institusjon som har fått tillatelse til å benytte en intern modell for spesifikk risiko knyttet til gjeldsinstrumenter. Dette alternativet kan anvendes forutsatt at de vedkommende myndighetene gir tillatelse til det, og tillatelse skal gis dersom estimatene oppfyller de kvantitative kravene til IRB-metoden som er fastsatt i avdeling II kapittel 3.

I henhold til artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal EBA utstede retningslinjer for bruken av estimer for PD- og LGD-verdi som inndata når estimatene er basert på IRC-modellen.

3. For verdipapiriseringsposisjoner som ville fått tildelt en ytterligere risikovekt i henhold til artikkel 247 nr. 6, skal 8 % av den samlede risikovekten anvendes.

4. Institusjonen skal summere de vektete posisjonene som følger av anvendelsen av nr. 1, 2 og 3, uansett om de er lange eller korte, for å beregne kravet til ansvarlig kapital for spesifikk risiko, bortsett fra verdipapiriseringsposisjoner som omfattes av artikkel 338 nr. 4.

5. Dersom en initiativtakende institusjon i en tradisjonell verdipapirisering ikke oppfylder vilkårene for en vesentlig risikooverføring angitt i artikkel 244, skal den initiativtakende institusjonen ta med verdipapiriseringens underliggende eksponeringer i sin beregning av krav til ansvarlig kapital, som om disse eksponeringene ikke var blitt verdipapirisert.

Dersom en initiativtakende institusjon i en syntetisk verdipapirisering ikke oppfylder vilkårene for en vesentlig risikooverføring angitt i artikkel 245, skal den initiativtakende institusjonen ta med verdipapiriseringens underliggende eksponeringer i sin beregning av krav til ansvarlig kapital, som om disse eksponeringene ikke var blitt verdipapirisert, og se bort fra virkningen av syntetiske verdipapiriseringer for kredittbeskyttelsesformål.»

11) Del 5 utgår og alle henvisninger til del 5 skal forstås som henvisninger til kapittel 2 i forordning (EU) 2017/2402.

12) Artikkel 457 bokstav c) skal lyde:

«c) Kravene til ansvarlig kapital for verdipapirisering fastsatt i artikkel 242–270a.»

13) Artikkel 462 skal lyde:

«Artikkel 462

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkelen.

2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 244 nr. 6 og artikkel 245 nr. 6 og i artikkel 456–460 gis Kommisjonen på ubestemt tid fra 28. juni 2013.

3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 244 nr. 6 og artikkel 245 nr. 6 og i artikkel 456–460 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.

4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådspørre sakkyndige som utpekes av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.

5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.

6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 244 nr. 6 og 245 nr. 6 og i artikkel 456–460 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på tre måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke kommer til å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med tre måneder.»

14) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 519a

Rapportering og gjennomgåelse

Innen 1. januar 2022 skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av bestemmelsene i del 3 avdeling II kapittel 5 i lys av utviklingen i verdipapiriseringens markedene, herunder i et makrotilsynsperspektiv og økonomisk perspektiv. Rapporten skal eventuelt følges av et forslag til regelverk, og skal særlig vurdere følgende punkter:

a) Den innvirkningen som hierarkiet av metoder fastsatt i artikkel 254 og beregningen av de risikovektede eksponeringsbeløpene for verdipapiriseringens posisjoner fastsatt i artikkel 258–266 har på institusjonenes utstedelses- og investeringsvirksomhet i verdipapiriseringens markedene i Unionen.

b) Virkningene for den finansielle stabiliteten i Unionen og medlemsstatene, med særlig vekt på potensiell spekulasjon i eiendomsmarkedet og økt innbyrdes forbindelse mellom finansinstitusjoner.

- c) Nødvendige tiltak for å redusere og motvirke verdipapiriseringens eventuelle negative virkninger for den finansielle stabiliteten, samtidig som dens positive virkning for finansiering bevares, herunder en eventuell innføring av en øvre grense for eksponering mot verdipapiriseringer.
- d) Virkningene på finansinstitusjonenes evne til å utgjøre en bærekraftig og stabil finansieringskanal for realøkonomien, med særlig vekt på SMB-er.

Rapporten skal også ta hensyn til utviklingen av regelverk i internasjonale fora, særlig når det gjelder internasjonale standarder for verdipapirisering.»

Artikkel 2

Overgangsbestemmelser om utestående verdipapiriseringsposisjoner

Når det gjelder verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt før 1. januar 2019, skal institusjonene fortsatt anvende bestemmelsene fastsatt i del 3 avdeling II kapittel 5 og artikkel 337 i forordning (EU) nr. 575/2013 fram til 31. desember 2019 i den utgaven som var gjeldende 31. desember 2018.

Ved anvendelse av denne artikkelen når det gjelder verdipapiriseringer som ikke innebærer utstedelse av verdipapirer, skal enhver henvisning til «verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt» forstås som henvisninger til «verdipapiriseringer der de opprinnelige verdipapiriseringsposisjonene ble opprettet».

Artikkel 3

Ikrafttredelse og anvendelsesdato

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2019.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Strasbourg 12. desember 2017.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

M. MAASIKAS

Formann
